รูปธรรมเวทนา

Solid of pity

นาย พันธ์ศักดิ์ ธุรันตะวิริยะ

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2559 – 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาประติมากรรม

....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร คงคา)

.... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

.... กรรมการ
(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.... กรรมการ
(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

.... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

.... กรรมการ
(อาจารย์กฤช งามสม)

.... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนดล ดีรุจิเจริญ)

.... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	รูปธรรมเวทนา
	Solid of pity
ชื่อ	นาย พันธ์ศักดิ์ ธุรันตะวิริยะ
รหัสนักศึกษา	56020541
สาขาวิชา	ประติมากรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559 – 2560
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาลย์ อ่ำสมคิด

บทคัดย่อ

เมื่อความจริงที่ชีวิตต้องถึงวันแก่เฒ่าชราลง โรคภัยไข้เจ็บทำให้ชีวิตต้องเสื่อมลง และทุกครั้งที่การสูญเสียเกิดขึ้นกับตัวเราความรู้สึกนั้นมักจะติดตราตรึงใจเราไปแสนนานและยังคงย้ำเตือนเราถึงความจริงที่ชีวิตต้องมีวันดับสลาย ซึ่งถ้าหากเราเข้าใจความเป็น ไปของชีวิต เกิด แก่ เจ็บ ตาย ความคงทนของรูปขันธ์ ตระหนักถึงคุณค่าของชีวิตข้าพเจ้าคิดว่าชีวิตทุกชีวิตก็คงใช้ชีวิตอยู่กับความจริงนั้นอย่างดีที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงเป็นไปตามความตั้งใจ ข้าพเจ้าต้องขอขอบคุณ บิดา มารดา ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูและเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้ข้าพเจ้าได้ประสบความสำเร็จและขอขอบคุณผศ. ชัชวาลย์ อ่ำสมคิด อาจารย์ที่ปรึกษาเล่มศิลปนิพนธ์และคอยชี้แนะแนวทางในการดำเนินชีวิตและการทำงาน ข้าพเจ้าขอขอบคุณอาจารย์ในสาขาประติมากรรมทุกท่านที่คอยให้คำแนะนำในการทำงาน ขอบคุณเพื่อนมิตรทุกคนที่ให้กำลังใจและเอื้อเฟื้อเครื่องมืออุปกรณ์แก่ข้าพเจ้า ขอบคุณร้านอาหารทุกร้านที่เอื้อเฟื้อวัสดุในการทำงานชุดนี้

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์เล่มนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับ บิดา มารดา ผู้ให้กำเนิด และบุคคลที่มีบุญคุณ ตลอดจนครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้แก่ข้าพเจ้า

พันธ์ศักดิ์ ธุรันตะวิริยะ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ ก

กิตติกรรมประกาศ ข

สารบัญ ค

สารบัญภาพประกอบ ง

บทที่ 1 บทนำ 1

1.1 ความสำคัญของโครงการ 1

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ 2

1.3 ขอบเขตของโครงการ 2

1.4 วิธีการเก็บข้อมูล 2

บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม 3

2.1 **อิทธิพลจากข้อมูล** 3

2.2 **อิทธิพลจากงานศิลปกรรม** 8

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์ 16

บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์ 17

3.1 การพัฒนาแบบจำลอง 17

3.2 วัสดุอุปกรณ์ 25

3.3 กระบวนการสร้างงาน 26

บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์ 32

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม 32

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ 33

4.3 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์ 49

บทที่ 5 บทสรุป 54

บรรณานุกรม 55

ภาพผลงานศิลปะ 56

ประวัติผู้เขียน 61

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่ **หน้า**

1. ภาพประกอบชิ้นที่ 1 6
2. ภาพประกอบชิ้นที่ 2 6
3. ภาพประกอบชิ้นที่ 3 7
4. ภาพประกอบชิ้นที่ 4 7
5. ภาพประกอบชิ้นที่ 5 8
6. ภาพประกอบชิ้นที่ 6 11
7. ภาพประกอบชิ้นที่ 7 12
8. ภาพประกอบชิ้นที่ 8 13
9. ภาพประกอบชิ้นที่ 9 14
10. ภาพประกอบชิ้นที่ 10 14
11. ภาพประกอบชิ้นที่ 11 14
12. ภาพประกอบชิ้นที่ 12 15
13. ภาพประกอบชิ้นที่ 13 15
14. ภาพประกอบชิ้นที่ 14 17
15. ภาพประกอบชิ้นที่ 15 18
16. ภาพประกอบชิ้นที่ 16 18
17. ภาพประกอบชิ้นที่ 17 19
18. ภาพประกอบชิ้นที่ 18 19
19. ภาพประกอบชิ้นที่ 19 20
20. ภาพประกอบชิ้นที่ 20 21
21. ภาพประกอบชิ้นที่ 21 21
22. ภาพประกอบชิ้นที่ 22 22
23. ภาพประกอบชิ้นที่ 23 23
24. ภาพประกอบชิ้นที่ 24 23
25. ภาพประกอบชิ้นที่ 25 24

พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
26. ภาพประกอบชิ้นที่ 26	27
27. ภาพประกอบชิ้นที่ 27	27
28. ภาพประกอบชิ้นที่ 28	28
29. ภาพประกอบชิ้นที่ 29	28
30. ภาพประกอบชิ้นที่ 30	28
31. ภาพประกอบชิ้นที่ 31	28
32. ภาพประกอบชิ้นที่ 32	29
33. ภาพประกอบชิ้นที่ 33	29
34. ภาพประกอบชิ้นที่ 34	30
35. ภาพประกอบชิ้นที่ 35	30
36. ภาพประกอบชิ้นที่ 36	31
37. ภาพประกอบชิ้นที่ 37	31
38. ภาพประกอบชิ้นที่ 38	31
39. ภาพประกอบชิ้นที่ 39	33
40. ภาพประกอบชิ้นที่ 40	34
41. ภาพประกอบชิ้นที่ 41	35
42. ภาพประกอบชิ้นที่ 42	36
43. ภาพประกอบชิ้นที่ 43	37
44. ภาพประกอบชิ้นที่ 44	38
45. ภาพประกอบชิ้นที่ 45	39
46. ภาพประกอบชิ้นที่ 46	40
47. ภาพประกอบชิ้นที่ 47	41
48. ภาพประกอบชิ้นที่ 48	42
49. ภาพประกอบชิ้นที่ 49	43
50. ภาพประกอบชิ้นที่ 50	44

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
51. ภาพประกอบชิ้นที่ 51	45
52. ภาพประกอบชิ้นที่ 52	46
53. ภาพประกอบชิ้นที่ 53	47
54. ภาพประกอบชิ้นที่ 54	48
55. ภาพประกอบชิ้นที่ 55	49
56. ภาพประกอบชิ้นที่ 56	50
57. ภาพประกอบชิ้นที่57	52
58. ภาพประกอบชิ้นที่ 58	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ทุกคนต่างก็มีบาดแผลกันทั้งนั้น แล้วแต่ว่าบาดแผลที่เกิดนั้นเกิดจากอะไรและจะสร้างร่องรอยอะไรไว้บางรอยติดตัวเรามาตลอดบนร่างกายของเรา จิตใจของเราก็เช่นเดียวกันเมื่อมีบางสิ่งเข้ามากระทำอย่างรุนแรงก็อาจสร้างบาดแผลได้เช่นกันหรือถึงขั้นทำให้คนๆนั้นเป็นจิตเภทได้บางครั้งการสูญเสียบางอย่างไปโดยที่สิ่งนั้นไม่มีวันย้อนกลับมา ได้สร้างผลกระทบต่อจิตใจเป็นบาดแผล เรารู้สึกเศร้าทุกครั้งที่นึกถึงสิ่งนั้นและไม่อาจพบมันได้อีกครั้ง ประสบการณ์การสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักก็เป็นอีกหนึ่งบาดแผลที่หลายๆคนต่างก็มีและซ่อนมันไว้ในใจ ด้วยผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าจะนำเอาความรู้สึกเหล่านั้นกลับมาอีกครั้งและนำเสนอเป็นผลงานประติมากรรม

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ในปัจจุบันหลายๆอย่างรอบตัวเราได้เข้ามาสร้างความรู้สึกแปลกใหม่ น่าสนใจ ดึงดูดความสนใจของมนุษย์มากขึ้น ทุกคนต่างก้มหน้าก้มตาทำงานหาเงินหรือแม้แต่ทำสิ่งที่คิดว่าจำเป็นและไม่จำเป็นต่อตนเอง และลืมมองสิ่งรอบๆข้างไปว่าสิ่งๆนั้นกำลังค่อยๆหายไปทีละอย่างบางคนรู้ตัวบางคนไม่รู้ตัว ชีวิตบางชีวิตหรือแม่แต่ชีวิตของตัวเราเองกำลังเหลือเวลาน้อยลงไปเรื่อยๆ วันหนึ่งเมื่อชีวิตที่เราลืมคุณค่านั้นได้หมดเวลาลง เรามักจะเศร้าเสียใจกับมันสร้างบาดและสร้างแผลบนจิตใจเรา ถ้าหากปากกาที่เราซื้อมาแพงและเราไม่ทันระวังทำมันหายไป แต่เมื่อเราต้องการมันอีกครั้งเราก็เพียงแค่ซื้อด้ามใหม่มาทดแทนได้ หรือถ้าหากรถของเราเกิดชำรุด เราก็มักจะนำมันไปซ่อมเพื่อนำมาใช้งานได้ใหม่อีกครั้ง วิธีที่กล่าวมาข้างต้นใช้ไม่ได้กลับสิ่งๆหนึ่ง สิ่งนั้นคือร่างกายของมนุษย์เมื่อใดที่ร่างกายของเราชำรุดสูญเสียไปเราไม่อาจหาซื้อใหม่ได้ ร่างกายของทุกๆคนก็เช่นเดียวกันจากทฤษฎีขันธ์5 ร่างกายเปรียบเสมือนภาชนะที่ใส่ อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดต่างๆ ซึ่งร่างกายของเราก็คือรูปขันธ์นั่นเอง

วัฏจักรของชีวิตมนุษย์ คือ เกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นทุกข์และเสียใจที่สุด คือการพรัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รัก และความตาย ซึ่งทุกคนไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ แต่ถึงกระนั้นเมื่อเกิดผู้ใดก็ย่อมเศร้าโศกเสียใจเป็นธรรมดา

แต่ถ้าหากเราเข้าใจความเป็นไปของชีวิต เกิด แก่ เจ็บ ตาย ความคงทนของรูปขันธ์ ตระหนักถึงคุณค่าของชีวิตและใช้เวลากับมันอย่างมีคุณค่าที่สุด เมื่อเวลาของชีวิตหมดลงเราก็อาจทำใจยอมรับมันได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของชีวิต
2. สร้างความรู้สึกเศร้าและระลึกถึงชีวิตที่จากไปจากผลงาน
3. เข้าใจความจริงและความเป็นไปของชีวิต

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1. ผลงานศิลปะที่ให้ความรู้สึกของความเศร้า ชีวิตที่กำลังหมดเวลาลง ชีวิตที่กำลังจบลง ความรู้สึกสิ้นหวัง ความจริงของชีวิตที่ต้องเกิด แก่ เจ็บ ตาย

2.ลักษณะงานเป็นสรีระมนุษย์จากสภาพอารมณ์ความรู้สึกของผู้ป่วยใกล้ความตาย ผ่านการสร้างสรรค์ที่เหนือความจริงบ่งบอกถึงความเสื่อมสลายลงของร่างกายมนุษย์ผ่านกระดูกสัตว์ที่เป็นวัสดุหลักของงานและรูปแบบการประกอบสร้างที่ไม่แนบเนียน

3.ประติมากรรมสื่อผสมเทคนิคประกอบสร้างรูปทรงจากกระดูกสัตว์

4.จำนวนผลงาน สรีระคล้ายมนุษย์จำนวนสี่ร่าง

1.4 วิธีการเก็บข้อมูล

สำรวจอวัยวะร่างกายที่ถูกดองเก็บรักษา และกระดูกต่างๆที่โรงพยาบาลศิริราช

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปกรรม

การสูญเสียไปของชีวิตชีวิตหนึ่งอาจทำให้ชีวิตอื่นๆที่ยังคงอยู่ไม่อาจทำใจให้คุ้นชินต่อการสูญเสียนั้นได้ ซึ่งในบางครั้งความรู้สึกนั้นยังคงติดตึงอยู่ในความทรงจำของเราอยู่เสมอ ทุกครั้งที่มีบางสิ่งมากระตุ้นให้เรานึกถึงสิ่งนั้นอีกครั้งมักทำให้เราเกิดความรู้สึกโหยหาบางสิ่งที่จากไปพร้อมกับชีวิตชีวิตนั้น ไม่ว่าจะเป็นความอบอุ่น ความรัก ความห่วงใย ความทรงจำที่ดี ที่เคยมีให้กัน สิ่งเหล่านี้ล้วนช่วยย้ำเตือนให้เรารู้จักคุณค่าของชีวิตมากขึ้น

2.1 อิทธิพลจากข้อมูล

2.1.1 ร่างกายของมนุษย์เราก็เป็นดั่งภาชนะใบหนึ่ง โดยภาชนะก็เปรียบดังรูปขันธ์ส่วนสิ่งที่อยู่ในภาชนะเป็นดั่งนามขันธ์ ซึ่งนามขันธ์ก็จะมีสี่อย่าง ได้แก่

1)เวทนาขันธ์ คือความรู้สึกเป็นสุขทั้งทางกายและทางใจ หรือแม้แต่ความรู้สึดกลางๆ ไม่สุขไม่ทุกข์

2) สัญญาขันธ์ คือความจำได้หมายรู้ในสิ่งต่างๆ คือส่วนที่ทำหน้าที่ในการจำนั่นเอง

3) สังขารขันธ์ คือส่วนที่ปรุงแต่งจิต คือสภาพที่ปรากฏของจิตนั่นเอง เช่น ความโลภ ความโกรธ ความหลง

4) วิญญาณขันธ์ หรือจิต คือผู้ที่รับรู้สิ่งทั้งปวง คือรับรู้ความรู้สึกต่างๆ

และเมื่อทั้งหมดรวมกันจึงเรียกได้ว่าขันธ์ 5 นั่นเอง

ขันธ์ 5 คืออะไร

สรรพสิ่งทั้งหลายในอนันตจักรวาลนั้น แยกประเภทได้เป็น 3 ส่วน (ดูแผนผังด้านล่างประกอบ) คือ

1.) ส่วนที่เป็นวัตถุทั้งหลาย ได้แก่ สสารทั้งหลาย แสง สีทั้งหลาย เสียง กลิ่น รส ความเย็น ความร้อน ความอ่อน ความแข็ง ความหย่อน ความตึง อาการเคลื่อนไหวของสิ่งต่างๆ ช่องว่างต่างๆ อากาศ ดิน น้ำ ไฟ ลม สภาพแห่งความเป็นหญิง เป็นชาย เนื้อสมองและระบบของเส้นประสาททั้งหลาย อันเป็นฐานให้จิตเกิด รวมทั้งอาการแห่งความเกิดขึ้น ตั้งอยู่ เสื่อมไป ดับไปของวัตถุทั้งหลายด้วย

ซึ่งรวมเรียกว่ารูปขันธ์ (ขันธ์ = กอง หมวด หมู่)

2.) ส่วนที่เป็นความรู้สึกนึกคิด และความคิดทั้งหลาย รวมเรียกว่านามขันธ์ แยกได้ 4 ชนิดคือ

2.1) เวทนาขันธ์ คือความรู้สึกเป็นสุขทางกาย ทุกข์ทางกาย โสมนัส(สุขทางใจ) โทมนัส(ทุกข์ทางใจ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุเบกขาหรืออทุกขมสุขเวทนา(เป็นกลางๆ ไม่สุขไม่ทุกข์)

2.2) สัญญาขันธ์ คือความจำได้หมายรู้ในสิ่งต่างๆ คือส่วนที่ทำหน้าที่ในการจำนั่นเอง (ไม่ใช่เนื้อสมอง แต่เป็นส่วนของความรู้สึกนึกคิด เนื้อสมองนั้นจัดเป็นรูปขันธ์ เนื้อสมองเป็นเหมือนสำนักงาน ส่วนนามขันธ์ทั้งหลายเหมือนผู้ที่ทำงานในสำนักงานนั้น)

2.3) สังขารขันธ์ คือส่วนที่ปรุงแต่งจิต คือสภาพที่ปรากฏของจิตนั่นเอง เช่น ความโลภ ความโกรธ ความหลง ทาน(สภาพของจิตที่สละสิ่งต่างๆ ออกไป) ความเมตตา กรุณา มุทิตา สมาธิ ความฟุ้งซ่าน ความหดหู่ท้อถอย ความง่วง ความละอาย ความเกรงกลัว ความไม่ละอาย ความไม่เกรงกลัว เจตนาในการทำสิ่งต่างๆ ความลังเลสงสัย ความมั่นใจ ความเย่อหยิ่งถือตัว ความเพียร ปีติ ความยินดีพอใจ ความอิจฉา ความตระหนี่ ศรัทธา สติ ปัญญา การคิด การตรึกตรอง

2.4) วิญญาณขันธ์ หรือจิต คือผู้ที่รับรู้สิ่งทั้งปวง คือรับรู้ความรู้สึกต่างๆตั้งแต่ ข้อ 2.1 จนถึงข้อ 2.3 และเป็นผู้รับรู้ถึงส่วนที่เป็นรูปขันธ์ทั้งหลายด้วย อันได้แก่เป็นผู้รับรู้สิ่งทั้งหลาย ที่มากระทบทางตา หู จมูก ลิ้น กาย นั่นเอง รวมถึงเป็นผู้รับรู้ในสภาวะแห่งนิพพานด้วย

3.) นิพพาน คือสภาวะที่พ้นจากรูปขันธ์และนามขันธ์ทั้งปวง

หรือสภาวะจิตที่พ้นจากความยึดมั่นผูกพันธ์ในสิ่งทั้งปวง รวมถึงไม่ยึดมั่นในนิพพานด้วย

นิพพาน = นิ + วาน (ในภาษาบาลีนั้น ว. กับ พ. ใช้แทนกันได้ วาน จึงเท่ากับ พาน)

นิ = พ้น

วาน = สิ่งที่เกี่ยวโยงไว้ ได้แก่ ตัณหาคือความทะยานอยาก และอุปาทานคือความยึดมั่นถือมั่นนั่นเอง

นิวาน หรือนิพพาน แปลตามตัวจึงหมายถึงความพ้นจากเครื่องเกี่ยวโยง(ตัณหาและอุปาทาน) นั่นเอง

สรุปแล้วขันธ์ 5 ประกอบด้วย

1.) รูปขันธ์

2.) เวทนาขันธ์

3.) สัญญาขันธ์

4.) สังขารขันธ์

5.) วิญญาณขันธ์

โดยที่เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์รวมเรียกว่าเจตสิก ซึ่งแปลว่าเป็นสิ่งที่เกิดร่วมกับจิตเสมอ (ในภาษาบาลีนั้นสระ อิ กับสระ เอ ใช้แทนกันได้ เจต จึงเท่ากับ จิต นั่นเอง) คือจิตและเจตสิกจะเกิดและดับพร้อมกันเสมอ จะแยกกันเกิดไม่ได้ เพราะเป็นสิ่งที่เกี่ยวเนื่องกันอยู่ เพียงแต่ว่าตอนนั้นนามขันธ์ตัวไหนจะแสดงตัวเด่นกว่าตัวอื่นเท่านั้นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อสุภ แปลว่า ไม่สวย ไม่งาม กรรมฐาน แปลว่า ตั้งอารมณ์ไว้ให้เป็นการเป็นงาน รวมได้ความว่า ตั้งอารมณ์เป็นการเป็นงานในอารมณ์ที่เห็นว่า ไม่มีอะไรสวยสดงดงาม มีแต่ความสกปรก โสโครก น่าเกลียด อสุภกรรมฐานมี 10 อย่าง ซึ่งข้าพเจ้าได้หยิบการพิจารณาในรูปแบบของอสุภกรรมฐานมาสามอย่างได้แก่

1 วิฉิททกอสุภ คือซากศพที่มีร่างกายขาดเป็นสองท่อนในท่ามกลาง มีกายขาดออกจากกัน

2 วิขิตตกอสุภ เป็นซากศพที่ถูกทอดทิ้งไว้จนส่วนต่าง ๆ กระจัดกระจาย

3 อัฏฐกอสุภ คือซากศพที่มีแต่กระดูก

อสุภกรรมฐานมี 10 อย่าง มีกำลังสมาธิเพียงปฐมฌานเป็นอย่างสูงสุด ไม่สามารถจะทรงฌานให้มีกำลังให้สูงกว่านั้นได้ เป็นกรรมฐานด้านพิจารณามากกว่าการเพ่ง ใช้อารมณ์จิตใคร่ครวญพิจารณาอยู่เป็นปกติ จึงทรงสมาธิได้อย่างสูงก็เพียงปฐมฌาน เป็นกรรมฐานที่มีอารมณ์คล้ายกับวิปัสสนาญาณมาก นักปฏิบัติที่พิจารณาอสุภกรรมฐานจนทรงปฐมฌานได้ดีแล้ว พิจารณาวิปัสสนาญาณควบคู่กันไป จะบังเกิดผลรู้แจ้งเห็นจริงในอารมณ์วิปัสสนาญาณได้ อสุภกรรมฐานนี้เป็นสมถกรรมฐานที่ให้ผลในทางกำจัดราคจริตเหมือนกันทั้ง 10 กอง ท่านที่เจริญกรรมฐานหมวดอสุภนี้ชำนาญเป็นพื้นฐานแล้ว ต่อไปเจริญวิปัสสนาญาณจะเข้าถึงการบรรลุเป็นพระอนาคามีผลได้ไม่ยากนัก

อสุภกรรมฐาน 10 อย่าง

1.อุทธุมาตกอสุภ คือ ร่างกายของคนและสัตว์ที่ตายไปแล้ว นับแต่วันตายเป็นต้นไป มีร่างกายขึ้นบวมพอง ที่เรียกกันว่า ผีตายขึ้นอืดนั่นเอง

2.วินีลกอสุภ เป็นร่างกายที่มีสีเขียว สีแดง สีขาว ปะปนคน สีแดงในที่มีเนื้อมาก สีขาวในที่มีน้ำเหลืองน้ำหนองมาก สีเขียวที่มีผ้าสีเขียวคลุม ร่างของผู้ตายส่วนใหญ่ปกคลุมด้วยผ้า สีเขียวจึงมากกว่า ดังนั้นจึงเรียกว่า วินีลกะ แปลว่าสีเขียว

3.วิปุพพกอสุภ เป็นซากศพที่มีน้ำเหลืองไหลอยู่เป็นปกติ

4.วิฉิททกอสุภ คือซากศพที่มีร่างกายขาดเป็นสองท่อนในท่ามกลาง มีกายขาดออกจากกัน

5.วิกขายิตกอสุภ เป็นร่างกายของซากศพที่ถูกสัตว์ยื้อแย่งกัดกิน

6.วิขิตตกอสุภ เป็นซากศพที่ถูกทอดทิ้งไว้จนส่วนต่าง ๆ กระจัดกระจาย

7.หตวิกขิตตกอสุภ คือซากศพที่ถูกสับฟันเป็นท่อนน้อยและท่อนใหญ่

8.โลหิตกอสุภ คือซากศพที่มีเลือดไหลออกเป็นปกติ

9.ปุฬุวกอสุภ คือซากศพที่เต็มไปด้วยตัวหนอนคลานกินอยู่

10.อัฏฐกอสุภ คือซากศพที่มีแต่กระดูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพิจารณาอสุภ

การพิจารณาอสุภทั้ง 10 อย่างนี้ ท่านให้พิจารณาเพื่อถือเอานิมิตโดยอาการ 6 อย่างต่อไปนี้

1.พิจารณาโดยสี คือกำหนดว่า ซากศพนี้เป็นร่างกายของคนดำหรือคนขาว หรือร่างกายผิวไม่เกลี้ยงเกลา

2.พิจารณาโดยเพศ อย่ากำหนดว่าร่างกายนี้ชายหรือหญิง พึงพิจารณาว่า ซากศพนี้เป็นร่างกายของคนที่มีอายุน้อย กลางคนหรือคนแก่

3.พิจารณาโดยสัณฐาน คือพิจารณาว่า นี่เป็นคอ เป็นศีรษะ เป็นท้อง เป็นขา เป็นเท้า เป็นแขน เป็นต้น

4.กำหนดโดยทิศ ทิศนี้หมายเอาสองทิศ คือ ทิศเบื้องบน ได้แก่ทางด้านศีรษะ ทิศเบื้องต่ำ ได้แก่ทางด้านปลายเท้าของซากศพ มิได้หมายถึงทิศเหนือทิศใต้

5.พิจารณาโดยที่ตั้ง ให้กำหนดว่า ซากศพนี้ศีรษะวางอยู่ตรงนี้ มือวางอยู่ตรงนี้ เท้าอยู่ตรงนี้ เวลาพิจารณาอสุภนี้ เรายืนอยู่ตรงนี้

6.พิจารณาโดยกำหนดรู้ หมายถึงการกำหนดรู้ว่า ร่างกายสัตว์และมนุษย์นี้มีอาการ 32 เป็นที่สุด ไม่มีอะไรสวยสดงดงามจริง ความจริงแล้วเป็นของน่าเกลียด มีกลิ่นเหม็นคลุ้ง มีสภาพขึ้นอืดพอง มีน้ำเลือดน้ำหนองเต็มร่างกาย หาที่น่ารักไม่มีเลย ที่มองเห็นว่าดีหน่อยก็หนังกำพร้าที่ห่อหุ้มภายในอยู่ แต่หนังนี้ก็ใช่ว่าจะสวยสด ถ้าไม่คอยขัดถู ไม่นานก็เหม็นสาบ น่ารังเกียจ ตอนมีชีวิตอยู่ก็เอาดีไม่ได้ พอตายแล้วยิ่งโสโครกใหญ่ กลายเป็นซากศพขึ้นอืดพอง น้ำเหลืองไหลกลิ่นเหม็น เมื่อกำหนดพิจารณาทราบว่าร่างกายของซากศพทั้งหลายนี้แล้ว ก็น้อมนึกถึงสิ่งที่ตนรัก ที่เห็นว่าเขาสวย เอาความจริงจากซากอสุภเข้าไปเปรียบเทียบดู ว่าที่เห็นว่าเขาสวยสดงดงามนั้น มีอะไรต่างกับซากศพนี้บ้าง ปากที่ชมว่าสวย เต็มไปด้วยเสลด น้ำลาย ของตัวเองพอกลืนได้ แต่รังเกียจของคนอื่นไม่กล้าแม้แต่ที่จะแตะ

ซากศพนั้นมีสภาพอย่างไร เมื่อตายแล้วจากความเป็นคนหรือสัตว์ เราเรียกกันว่าผีตาย มีสภาพอย่างไรเมื่อตาย แม้ยังไม่ตายสิ่งเหล่านั้นก็มีครบ พิจารณาคนที่เรารักมีสภาพอย่างนั้น ใคร่ครวญให้เห็นติดอกติดใจจนกระทั่งเห็นสภาพของผู้ใดก็ตาม มีความรู้สึกว่าเป็นซากศพทันที เห็นคนหรือสัตว์มีสภาพเป็นซากศพไปหมด เต็มไปด้วยความรังเกียจ เห็นผิวภายนอกก็มองเห็นภายใน คือเห็นเป็นสภาพถุงน้ำเลือด ถุงอุจจาระ ปัสสาวะที่เคลื่อนที่ได้ ต่อไปเขาก็จะกลายเป็นซากศพที่มีร่างกายอืดพอง น้ำเหลืองไหล เราก็เช่นเดียวกัน เขามีสภาพเช่นไร เราก็มีสภาพเช่นนั้น กายนี้ล้วนแต่เป็นอนิจจัง หาความเที่ยงแท้แน่นอนไม่ได้เลย เมื่อไม่เที่ยงอย่างนี้เป็นทุกขัง ความทุกข์อันเกิดแต่ความเคลื่อนไปหาความเสื่อมอย่างนี้ เป็นอนัตตา เพราะเราจะบังคับควบคุมไม่ให้เคลื่อนไปไม่ได้ ต้องเป็นไปตามกฎธรรมดา

พิจารณาเห็นโทษเห็นทุกข์อันเกิดแต่ร่างกาย เกิดนิพพิทาความเบื่อหน่ายในร่างกายของตนเองและผู้อื่น เห็นเมื่อไหร่เบื่อหน่ายหมดความพอใจเมื่อนั้น เห็นคนมีสภาพเป็นศพทุกขณะที่เห็นอย่างนี้ เรียกว่า ได้อสุภกรรมฐานในส่วนของสมถภาวนา อารมณ์ ที่เห็นว่า ร่างกายนอกจากจะโสโครกน่าสะอิดสะเอียนแล้ว เบื่อหน่ายในการทรงสังขาร เบื่อที่จะเกิดต่อไป เพราะถ้าเกิดมีร่างกายในภาพใด ร่างกายก็จะมีสภาพโสโครกสกปรก เป็นซากศพและไม่เที่ยง เป็นทุกข์บังคับไม่ได้ เบื่อในการเกิด เป็นนิพพิทาญาณในวิปัสสนาญาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใคร่ครวญหากฎธรรมดาควบคู่กันไป วางใจเฉยเพราะนี่เป็นเรื่องธรรมดา ที่เกิดมาก็ต้องเจ็บไข้ไม่สบาย มีลาภแล้วก็เสื่อมได้ มียศก็เสื่อมได้ มีสุขก็ทุกข์ได้ มีสรรเสริญก็มีนินทาได้ เกิดแล้วก็ต้องตายได้ ทุกอย่างมันธรรมดา จนจิตชินต่ออารมณ์ มีทุกข์ก็รู้สึกว่าเป็นปกติ ไม่หวั่นไหว เรียกว่า ได้สังขารุเปกขาญาณในวิปัสสนาญาณ เป็นคุณธรรมที่ใกล้ความเป็นผู้บรรลุพระโสดาบันแล้ว หมั่นคิดว่า ร่างกายนี้ไม่ใช่เรา เราไม่มีในร่างกาย ร่างกายไม่มีในเรา ไม่หวั่นไหวต่อมรณภัย มีจิตใจศรัทธาเชื่อมั่นในคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า จิตว่างจากกรรมชั่วครู่ คือรักษาศีล 5 ได้เป็นปกติ มีอารมณ์รักพระนิพพานเป็นปกติ ใคร่ครวญปรารถนาแต่พระนิพพาน ไม่ต้องการเกิดต่อไป อย่างนี้[redacted]านว่า ทรงคุณได้ในระดับพระโสดาบัน

"*อสุภกรรมฐาน*"(july,8,2017).[online],จาก http://www.larnbuddhism.com/grammathan/asupa1.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

2.2.1 ผลงานศิลปกรรมของ Qixuan Lim

Qixuan Lim หรือที่รู้จักกันในชื่อ Qimmy Shimmy ที่เธอใช้เวลาหลังจากการทำงานเป็นกราฟฟิคดีไซน์เนอร์ในตอนกลางวัน หันมาทำอาชีพเสริมบางอย่างในตอนกลางคืน

ภาพที่ 1 ภาพผลงาน Qixuan Lim

โดยQixuan Lim มีความชื่นชอบในการสร้างผลงานศิลปะที่ออกมาจากโลกของจินตนาการ โดยใช้เวลาในตอนกลางคืนปั้นตุ๊กตาสุดหลอนชิ้นส่วนร่างกายของเด็กทารก อาทิ ศีรษะ หรือหัวใจ โดยให้เหตุผลว่าช่วงกลางคืนจะทำให้สมองของเธอสามารถสร้างจินตนาการ ได้มากกว่าปกติ

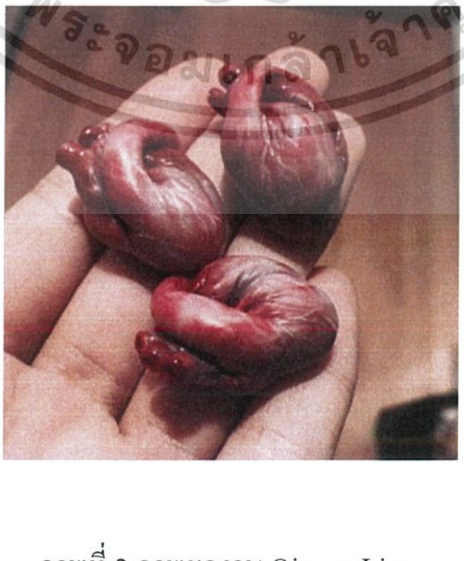

ภาพที่ 2 ภาพผลงาน Qixuan Lim

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"ฉันคิดว่ารูปปั้นหัวเด็กทารกเหล่านี้ได้สร้างความดึงดูดใจให้กับฉัน เพราะพวกมันแสดงออกถึงความอ่อนแอและความบอบบาง แต่ขณะเดียวกันพวกมันก็ทำให้ไม่สบายใจ" Qixuan กล่าว

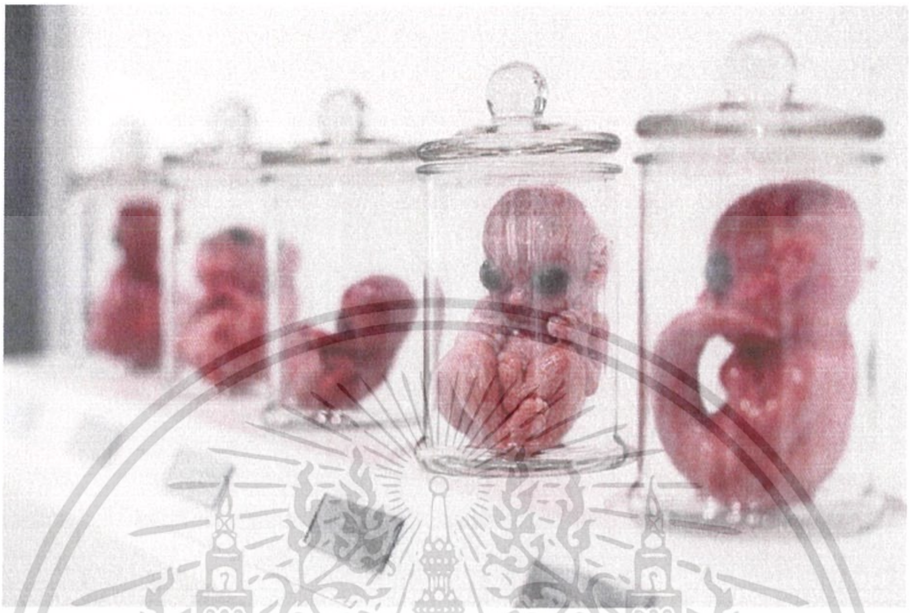

ภาพที่ 3 ภาพผลงาน Qixuan Lim

ผลงานของเธอมีความหลอนและดึงดูดความสนใจ เช่น ทารกที่กำลังฟักออกมาจากไข่ เป็นคำตอบของคำถามที่ว่า "เด็กเกิดมาจากไหนกัน?" ขณะเดียวกันกับซากนางฟ้าที่ได้แรงบันดาลใจมาจากเรื่องราวของ Peter Pan เมื่อถูกเด็กๆ ลืมเลือนไปตามกาลเวลา

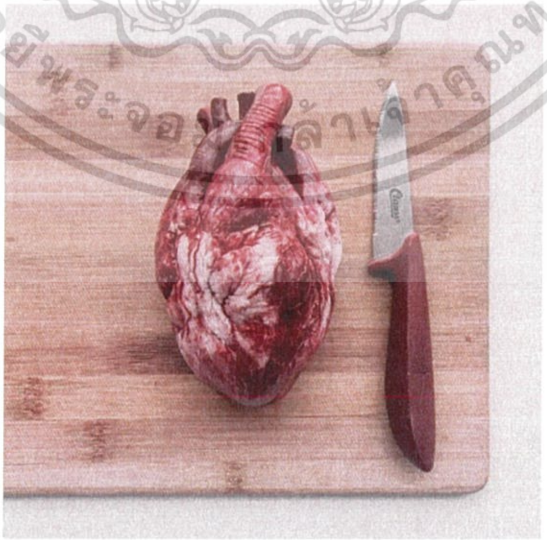

ภาพที่ 4 ภาพผลงาน Qixuan Lim

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 5 ภาพผลงาน Qixuan Lim

อย่างงานศิลปะทารกในครรภ์ที่คลานออกมาจากไข่ เพื่อพยายามตอบคำถามว่า

“ทารกเกิดจากที่ไหน?”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 **ผลงานศิลปกรรมของ** ดาเมียน เฮิร์สท Damien Hirst

ดาเมียน เฮิร์สท Damien Hirst ศิลปินอังกฤษระดับแนวหน้าคนนี้ ชื่อเสียงของเขาเป็นที่กล่าวขานกันมาหลายปี เขาเริ่มต้นทำงานศิลปะในปี 1990 และ "ความตาย" ถือเป็นประเด็นหลักในการทำงานทางความคิดของเขา อย่างผลงานต่างๆเช่น ซากสัตว์ต่าง ๆไม่ว่าจะเป็น ฉลาม แกะ หรือว่า วัว ด้วยผลงานการดองซากต่างๆ เหล่านี้พร้อมกับคำประกาศว่านี่คือผลงานศิลปะของเขา ผลงานทางศิลปะชุดที่ทำให้เขาได้รับการกล่าวถึงและหลายคนรู้จักกันมากที่สุดคือ

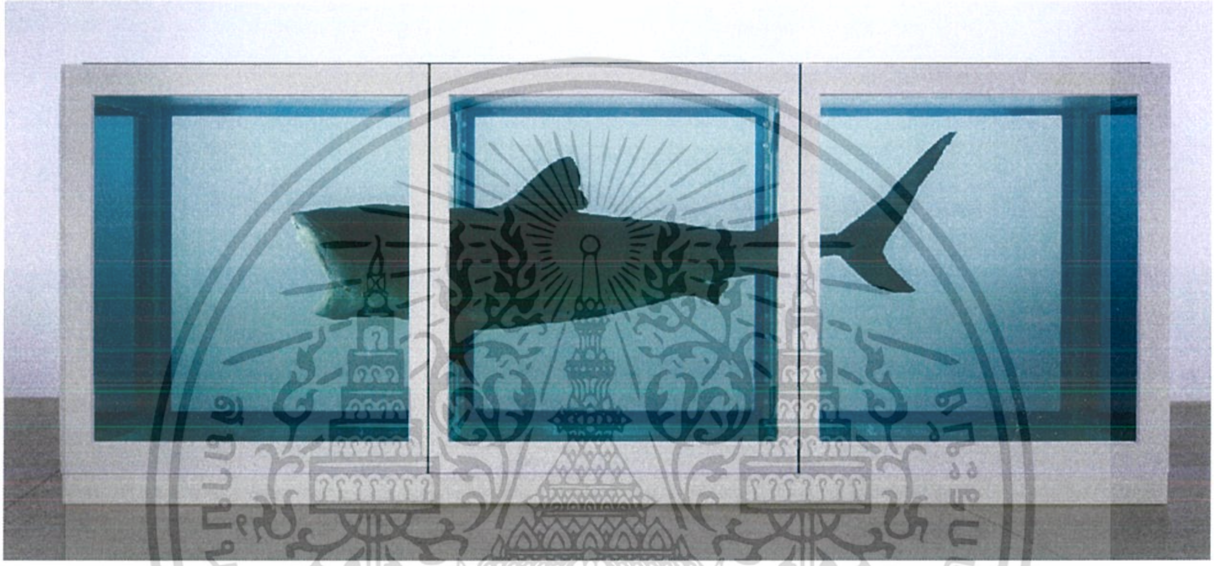

ภาพที่ 6 ชื่องาน The Physical Impossibility of Death In the Mind of Someone Living (1991)

The Physical Impossibility of Death In the Mind of Someone Living ที่เขาสร้างสรรค์มันขึ้นมาในปี 1991 ด้วยการนำเอาฉลามเสือขนาด 12 ฟุต ลอยอยู่ในตู้กระจกใสใส่ฟอร์มาลีน และถูกขายไปในปี 2004 ซึ่งนั่นทำให้เขากลายเป็นศิลปินที่ยังมีชีวิตอยู่และขายงานได้แพงเป็นอันดับที่สองรองจาก Jasper Johns

ดาเมียน เฮิร์สท เกิดที่เมืองบริสเทล ในครอบครัวที่พ่อเป็นเซลล์ขายรถพร้อมกับซ่อมเครื่องยนต์ไปด้วย พ่อของเขาทิ้งครอบครัวไปเมื่อเขาอายุได้ 12 ปี นั่นอาจเป็นสาเหตุที่ใครต่อใครพากันบอกว่า เขาเป็นคนที่รักแม่มากทีสุด ด้วยเหตุว่าเขามักจะเชิญแม่ของตัวเองไปงานเปิดผลงานของเขาที่สำคัญ ๆทุกงาน กระทั่งแม่ของเขากลายมาเป็นแม่ศิลปินที่มีชื่อเสียงได้ด้วยอีกคน ด้วยการคอยให้สัมภาษณ์เรื่องของลูกชายอยู่เสมอๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่าวกันว่า ก่อนหน้าที่ดาเมียน เฮิร์สท จะเริ่มต้นทำงานศิลปะอย่างจริงจัง งานศิลปะที่อังกฤษค่อนข้างแห้งแล้งและยึดติดอยู่กับทฤษฎีมากเกินไป แต่เป็นเพราะศิลปินหนุ่มคนนี้ได้นำเอาเรื่องราวของชีวิต ความตายและความรัก เข้ามานำเสนอในแนวมินิมอลลิซึ่ม ผ่านงานประติมากรรมตู้กระจกและนั่น จึงพาให้ใครต่อใครบอกว่า เขาเป็นผู้นำเอาอารมณ์ใส่กลับเข้ามาในงานศิลปะอีกครั้งหนึ่ง

ภาพที่ 7 ชื่องาน In and Out of Love (1991)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 8 ชื่องาน In and Out of Love (1991)

โดยเขามีผลงานแสดงเดี่ยวครั้งแรกในชุด In and Out of Love ซึ่งแสดงในร้านโล่งๆ ว่างเปล่า 2 ชั้นในแถบเวสต์เอนด์ของกรุงลอนดอนในปี 1991 โดยชั้นล่างจัดแสดงภาพผีเสื้อที่ตายแล้วฝังอยู่บนผ้าใบที่เคลือบด้วยโมโนโครมใส และชั้นบนถัดไปเป็นการแสดงถึงวงจรชีวิตของผีเสื้อเริ่มจากดักแด้ไปกระทั่งตาย และในปีเดียวกันนั้นเขาก็แสดงงานอีกรอบหนึ่งที่แกลเลอรี่ ในชุด Internal Affairs ซึ่งจัดขึ้นที่ Institute of Contemporary Arts ในลอนดอนและในนิวยอร์คด้วยชุด Pharmacy ในปีถัดมาค่ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 9 ชื่องาน Pharmacy (1991)

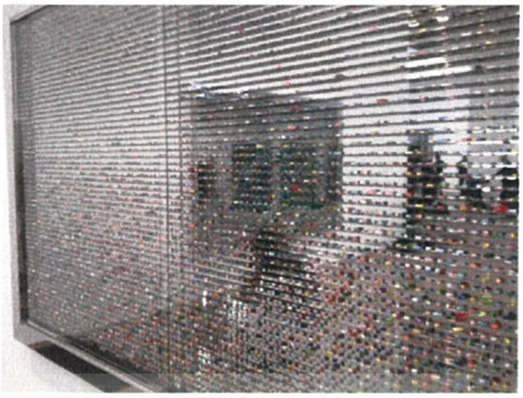

ภาพที่ 10 ชื่องาน Pharmacy (1991)

ดาเมียน เฮิร์สท เริ่มต้นเรียนศิลปะที่ Jacob Kramer College of Art ในเมือง Leeds ลีดส์ หลังจากนั้นก็มาร่ำเรียนต่อที่ Goldsmiths College แห่งมหาวิทยาลัยลอนดอน ว่ากันว่า ภาพถ่ายในวัยรุ่นอายุ 16 ปีของเขาที่ถ่ายคู่กับศีรษะของคนตาย กลายเป็นที่เลื่องลือจนทำให้ชื่อของเขาเป็นที่รู้จักของใครหลายคน

ภาพที่ 11 ภาพถ่ายในวัยรุ่นอายุ 16 ปีของ ดาเมียน เฮิร์สท

หลายครั้งที่ดาเมียน เฮิร์สท มักจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องเสี่ยงๆ ในแง่ของกฎหมาย หรือการทำลายความสงบเรียบร้อยในพื้นที่สาธารณะ เช่น เขาถอดเสื้อผ้าในที่สาธารณะ หรือครั้งหนึ่งเขานำเอาของเล่นเด็กมาทำเป็นงานศิลปะประติมากรรมขนาดใหญ่ในชุด Hymn แน่นอนว่าเขาถูกฟ้องร้องจากนักออกแบบของเล่นชิ้นนั้นว่า ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา จนกลายเป็นเรื่องราวเผยแพร่ไปสู่สาธารณะอย่างกว้างขวาง และมันก็ส่งผลให้งานศิลปะชิ้นนั้นของเขา ขายได้ในราคาชิ้นละ 1 ล้านปอนด์ ทั้งสามชิ้น...แต่...เขาก็ตกลงใจบริจาคเงินทั้งหมดนั้นให้แก่การกุศลหลังจากยอมความในคดีฟ้องร้อง

ถือได้ว่าเขาเป็นศิลปินอังกฤษรุ่นใหม่ที่กลายเป็นตัวขับเคลื่อนสำคัญที่ทำให้งานศิลปะในอังกฤษกลับขึ้นมาถึงจุดสูงสุดในช่วงทศวรรษ 90 อย่างเช่นในปี 1988 เขาจัดนิทรรศการชุด Freeze ซึ่งได้รับการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอบรับอย่างกว้างขวางว่าเป็นกลุ่มเอกเพรสชั่นนิสต์รุ่นใหม่ของอังกฤษและในงานนี้ทำให้เกิดศิลปินอังกฤษหน้าใหม่ๆขึ้นมาอีกหลายคนทีเดียว

ภาพที่ 12 นิทรรศการชุด Freeze 1988

ผลงานชุด The Last Supper ซึ่งเป็นผลงานภาพพิมพ์จำนวน 13 ชิ้นในชุดนั้น ที่เขาได้รังสรรค์มันขึ้นมาในปี 1999 ด้วยความตั้งใจจะล้อเลียนฉลากยาและเครื่องหมายการค้า ด้วยการแทนที่ชื่อของชนิดอาหารลงบนตำแหน่งของชื่อยาในฉลาก

ภาพที่ 13 The Last Supper 1999

ที่บริติช เคาน์ซิล ได้เขียนไว้ในเวบไซต์ว่า ภาพพิมพ์ซีลสกรีนทั้ง 13 ชิ้นนี้ทำขึ้นบนพื้นฐานของฉลากยาที่เน้นหนักไปในเรื่องของการออกแบบมากกว่าจะใช้ในเชิงเภสัชกรรม ภาพในผลงานชุดนี้เป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สลากยายี่ห้อ Becotide Rotacaps ที่ใช้สำหรับรักษาโรคหอบหืด ฉลากยาที่ใช้นี้เป็นปีเดียวกับที่เขาสร้างผลงานขึ้นในปี 1999

ดาเมียน เฮิร์สทถ่ายสำเนาฉลากยาและเปลี่ยนข้อความรวมทั้งรายละเอียดต่างๆ แล้วส่งไปให้กับโจนาทาน บาร์นบรูค (Jonathan Barrnbrook) ซึ่งเป็นคนเดียวกับที่ออกแบบหนังสือของ ดาเมียน เฮิร์สท ที่ชื่อ I want to spend the Rest of my life Everywhere,with Everyone, One to one, Always Forever,Now ซึ่งบาร์นบรูคได้ออกแบบและต่อมาผลิตออกมาในระบบ ซิลสกรีนต์

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้ประกอบสร้างประติมากรรมชุดนี้จากเศษอาหาร โดยคัดเอาแต่กระดูกสัตว์ มาประกอบสร้างรูปทรงให้เป็นสรีระมนุษย์ในท่าทางที่กำลังหมดหวังโดยทิ้งร่องรอยของการเสื่อมสลายผุพังแตกร้าวลงบนพื้นผิวชิ้นงานซึ่งพื้นผิวที่แตกร้าวบนชิ้นงานเปรียบเสมือนภาชนะที่แตกชำรุดไม่อาจบรรจุสิ่งใดลงไปได้แม้มีสิ่งใดอยู่ภายในก็คงต้องรั่วไหลออกจนหมด ชีวิตมนุษย์ก็เช่นเดียวกันเมื่อถึงเวลาที่อายุวัยเข้าสู่ความชราภาพหรือโรคภัยทำให้ร่างกายต้องเสื่อมลง ร่างกายก็เปรียบดั่งภาชนะที่กำลังแตกสลาย ข้าพเจ้ายังใช้ความบางของแผ่นกระดูกในการประกอบสร้างรูปทรงเพื่อสื่อถึงความเปราะบางของชีวิตและต้องการเปรียบรูปขันธ์เป็นดั่งภาชนะที่บรรจุ เวทนาขันธ์ สัญญาขันธ์ สังขารขันธ์ วิญญาณขันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

เมื่อการสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รักของข้าพเจ้าได้ทำให้ข้าพเจ้าเห็นคุณค่าของชีวิตที่อยู่รอบข้างมากขึ้น ตระหนักถึงเวลาที่มีอยู่ของชีวิตและความเป็นไปอันแท้จริง ข้าพเจ้าจึงลองเข้าสำรวจ อวัยวะภายในของมนุษย์ ศพมนุษย์ ร่างกายที่ถูกดองในรูปแบบต่างๆ เก็บภาพการความเสียหายของอวัยวะต่างๆที่ถูกเก็บรักษาไว้ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้มองเห็นลักษณะต่างๆของอวัยวะร่างกายมนุษย์หลังการเสื่อมสลาย จึงได้นำมาปั้นแบบจำลองต้นแบบสำหรับการประกอบสร้างผลงานประติมากรรมชุดนี้ขึ้น

ประติมากรรมชุดนี้ประกอบสร้างจากวัสดุที่มีค่อนข้างหารวบรวมยากกว่าวัสดุอื่นและจำเป็นต้องมีกระบวนการในการเตรียมความพร้อมให้กับวัสดุเช่นการทำความสะอาดและการตัดแต่งวัสดุข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องจัดสรรค์เวลาและวางแผนอย่างรอบคอบเพื่อให้ผลงานเสร็จทันลุล่วง

3.1 การพัฒนาแบบจำลอง

แบบจำลองชุดที่หนึ่ง

ภาพที่ 14 แบบจำลองชิ้นที่แรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15 แบบจำลองชิ้นที่สอง

ภาพที่ 16 แบบจำลองชิ้นที่สาม

แบบจำลองชุดที่ 1

โมเดลชุดแรกข้าพเจ้าต้องการให้โครงสร้างโดยรวมของชิ้นงานไม่ซับซ้อนและเสี่ยงต่อการแตกชำรุดเกินไปเพราะเป็นชิ้นแรกของการประกอบสร้างที่มีความเสมือนจริงมากขึ้นกว่าชิ้นก่อนๆ ด้วยเงื่อนไขดังกล่าวประกอบกับคอนเซปงานที่พูดถึงการเสื่อมสลายของชีวิตข้าพเจ้าร่างโมเดลขึ้นมาสามชิ้นโดยทั้งสามชิ้นเป็นสรีระของมนุษย์ที่มีท่าทางของผู้ป่วยที่มีความสิ้นหวังและเจ็บปวดต่อโรคภัยที่ตนประสบ

ซึ่งแบบจำลองชิ้นแรกได้ถูกกลั่นกรองจากข้าพเจ้าให้เป็นชิ้นงานเพราะด้วยจังหวะที่พอดีของการตัดทอนที่ในการเว้นช่วงของอวัยวะด้วยพื้นที่ว่างที่ดูสมบุรณ์ที่สุดจากทั้งสามชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบจำลองชุดที่สอง

ภาพที่ 17 แบบจำลองชิ้นที่หนึ่ง

ภาพที่ 18 แบบจำลองชิ้นที่สอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 19 แบบจำลองชิ้นที่สาม

แบบจำลองชุดที่ 2

ชิ้นที่สองข้าพเจ้าอยากใส่เรื่องราวของความเป็นผู้หญิงเข้าไปบ้าง แต่ไม่อยากให้ชัดเจนเกินไป อยากให้งานสามารถถูกตีความได้หลายเรื่อง ไม่ว่าจะเรื่องมารดา เรื่องเพศ เรื่องความงามของหญิงสาว ข้าพเจ้าจึงใช้สรีระผู้หญิงที่ไม่มีองค์ประกอบอื่นมารบกวนกับรูปทรงผู้หญิงและให้ผู้ที่มารับชมงานได้ตีความได้หลายๆด้าน และจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในชิ้นแรก

ข้าพเจ้าจึงอยากท้าทายความทนทานของวัสดุที่มีความเปราะบางให้มีรูปทรงมีท่าทางที่ให้ความรู้สึกไม่มั่นคงนักด้วยการเลือกแบบจำลองชิ้นที่สอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบจำลองชุดที่สาม

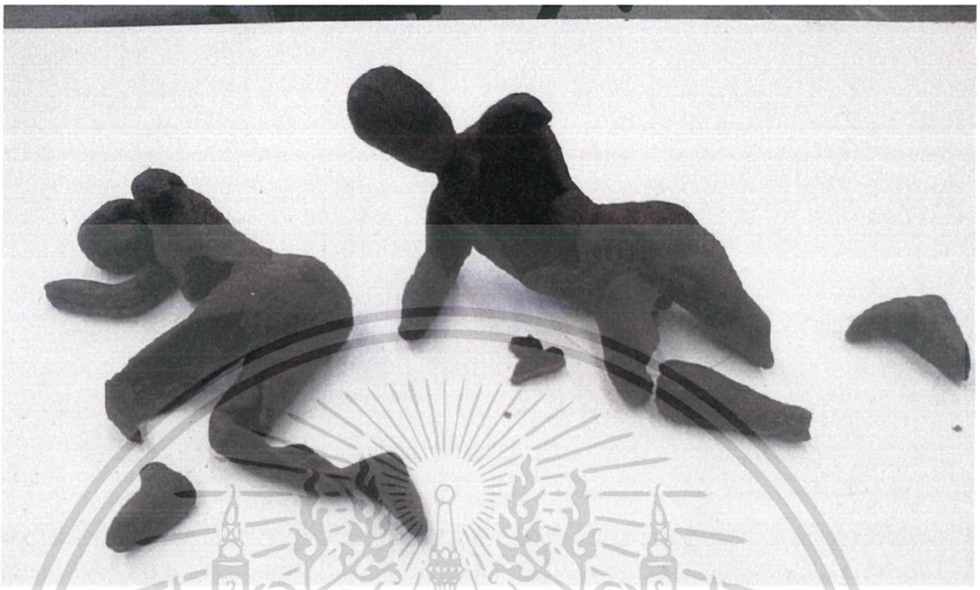

ภาพที่ 20 แบบจำลองชิ้นที่หนึ่ง

ภาพที่ 21 แบบจำลองชิ้นที่สอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 22 แบบจำลองชิ้นที่สาม

แบบจำลองชุดที่สาม

ชิ้นที่สามข้าพเจ้าต้องการให้ความเสื่อมสลายของชีวิตชัดเจนขึ้นอีก ซึ่งข้าพเจ้าได้มองเห็นว่าลักษณะท่าทางของมนุษย์ในขณะที่กำลังเจ็บป่วยนั้นได้สร้างความรู้สึกเวทนาต่อมนุษย์ด้วยกันอย่างมาก

ข้าพเจ้าจึงใช้ท่าทางของมนุษย์ที่ป่วยหนักเป็นต้นแบบในการทำแบบจำลองชุดนี้และได้คัดเลือกชิ้นที่หนึ่งมาทำเป็นชิ้นงานเพราะมีท่าทางที่ใกล้เคียงที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบจำลองชุดที่สี่

ภาพที่ 23 แบบจำลองชิ้นที่หนึ่ง

ภาพที่ 24 แบบจำลองชิ้นที่สอง

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 25 แบบจำลองชิ้นที่สาม

แบบจำลองชุดที่สี่

ข้าพเจ้าได้มองเห็นประเด็นที่สนใจอีกประเด็นคือ ประเด้นของชีวิตที่มีความเหนื่อยล้า เหนื่อยล้าจากสิ่งต่างๆไม่ว่าจะเป็นชีวิตการทำงาน ความรัก ความผิดหวัง หรือ ร่างกายที่แก่ชลาลง ซึ่งเป็นชีวิตที่ต้องการ การหยุดพักพักจากสิ่งต่างๆที่กำลังเป็นทุกข์

ข้าพเจ้าจึงนำเสนอลักษณะท่าทางของมนุษย์ที่กำลังนั่งพักจากความอ่อนล้าซึ่งแบบจำลองชิ้นที่หนึ่งใกล้เคียงและเหมาะสมที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 วัสดุอุปกรณ์

1.กาวร้อน

2.เครื่องเจียร

3.ใบตัดไม้สำหรับเครื่องเจียร

4.ใบเจียรตัดเหล็ก

5.เครื่องกรอ

6.ดินเหนียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7.ไม้ปั้น

8.กะละมังสแตนเลส

9.ปูนพลาสเตอร์

10.ปกใสสี

3.3 กระบวนการสร้างงาน

สำหรับกระบวนการแรกหลังการคัดเลือกโมเดลร่างสำเร็จ ข้าพเจ้าเริ่มเตรียมวัสดุสำหรับประกอบสร้างกระดูกทุกชิ้นได้มาจากร้านอาหารที่ขายข้าวขาหมู ทุกครั้งที่ร้านข้าวขาหมูขายข้าวขาหมู เขามักจะหั่นเอาแต่เนื้อหมูมาประกอบอาหารเพื่อจำหน่ายและทำให้กระดูกทุกชิ้นที่ถูกเลาะเนื้อออกต้องถูกทิ้งอย่างไร้ค่าซึ่งทำให้ร้านขาหมูหลายๆร้านยอมที่จะยกกระดูกเหล่านั้นมาฟรีๆเพื่อนำมาประกอบสร้างงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 26 ภาพกระดูกจากร้านข้าวขาหมู

หลังจากได้วัสดุหรือกระดูกมาแล้วข้าพเจ้าก็เริ่มจัดการล้างทำความสะอาดแคะเอาเศษอาหารออกจากกระดูกออกให้หมดและเพื่อให้กระดูกสะอาดปลอดเชื้อและพร้อมต่อการประกอบสร้างข้าพเจ้านำกระดูกมาอบด้วยเตาอบที่อุณภูมิ250องศา เป็นเวลา 30นาที

ภาพที่ 27 ภาพกระดูกหลังถูกตัดเป็นชิ้นเล็ก

เมื่อได้กระดูกถูกอบเรียบร้อย กระดูกจะมีความแห้งและสะอาดขึ้น ต่อไปให้นำกระดูกที่อบเรียบร้อยแล้วมาตัดเป็นแผ่นขนาดประมาณสามเซนติเมตรและเจียขัดให้เรียบเนียน ตัดให้ได้ประมาณ 500ชิ้น เพื่อให้กระดูกที่ตัดไว้พร้อมที่จะประกอบและสะอาดให้เก็บในที่ที่ไม่มีความชื้นและห้ามโดนน้ำเด็ดขาดเพราะจะทำให้กระดูกมีเชื้อราขึ้นและสกปรกอาจมีแมลงหนอนเข้ามาอาศัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 28 ปั้นต้นแบบ(งานชิ้นที่สาม)

ภาพที่ 29 เตรียมหล่อต้นแบบปูน(งานชิ้นที่สาม)

เมื่อได้กระดูกพร้อมที่จะประกอบแล้วข้าพเจ้าก็เริ่มปั้นต้นแบบเพื่อใช้ในการประกอบกระดูก โดยอ้างอิงท่าทางของสรีระมนุษย์จากโมเดลร่างที่ทำไว้ แล้วหล่อด้วยปูนพลาสเตอร์โดยใช้แม่พิมพ์ทุบทิ้งก็จะใช้ปูนหนึ่งกระสอบพอดีต่อการหล่อหนึ่งตัว ซึ่งการหล่อนั้นเราจะเลือกหล่อเฉพาะบริเวณที่ต้องประกอบกระดูก และแยกเป็นชิ้นๆไว้เช่น ใบหน้า แผ่นหลัง ก้น ขา

ภาพที่ 30 ทำแม่พิมพ์ใบหน้า

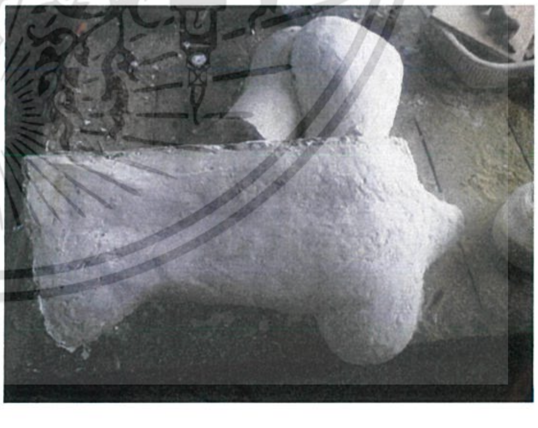

ภาพที่ 31 ต้นแบบปูน(งานชิ้นที่สาม)

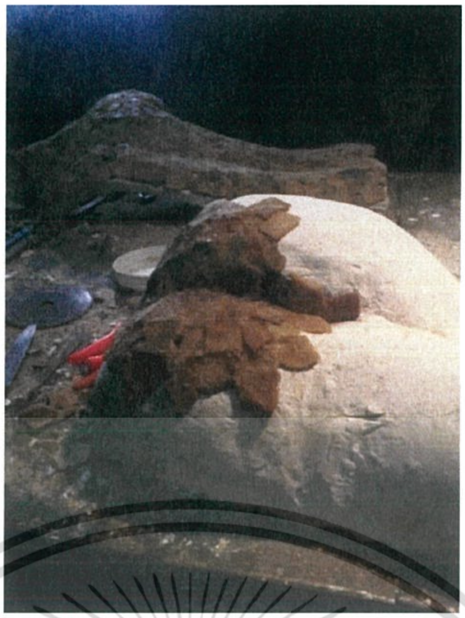

ภาพที่ 32 เริ่มแปะกระดูกบนต้นแบบ(งานชิ้นที่สาม)

เมื่อหล่อต้นแบบเรียบร้อยแล้วให้นำกระดูกมาทาบและแปะกาวด้วยกาวร้อน พยามรักษาระนาบ รูปทรงของต้นแบบขณะที่แปะกระดูกไปด้วย ปัญหาที่จะเกิดขึ้นคือกระดูกมักจะติดกับปูนหรือต้นแบบเพราะกาวร้อนมักไหลลงที่ปูน ข้าพเจ้าแก้ปัญหาด้วยการพรมน้ำลงไปที่ปูนขณะแปะกาวเพื่อให้ปูนมีความชื้นและส่งผลให้กาวร้าวไม่ติดกับปูน

ภาพที่ 33 แผ่นกระดูกที่ใช้ผงกระดูกอุดด้วยกาวร้อน

เพื่อให้กระดูกติดได้แน่นขึ้นให้ใช้ผงกระดูกที่เกิดจากการตัดและเจียรกระดูกข้าพเจ้าเก็บผงกระดูกเหล่านี้ได้เป็นจำนวนมากซึ่งมันมีประโยชน์ในการเพิ่มความแข็งแรงและอุดรูซอกจากการไม่พอดีกันของการประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

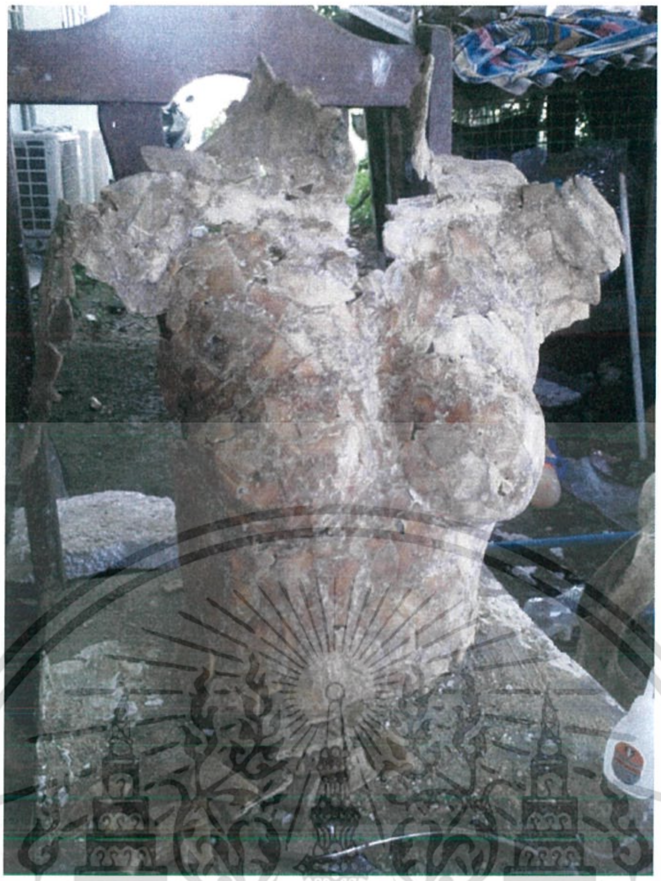

ภาพที่ 34 กระดูกที่ถูกประกอบแล้วช่วงลำตัว(งานชิ้นที่สี่)

ภาพที่ 35 ภาพขณะที่แปะกระดูกลงบนต้นแบบ(งานชิ้นที่สี่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 36 กระดูกที่ถูกประกอบแล้วช่วงใบหน้า(งานชิ้นที่สอง)

เมื่อแปะกระดูกลงไปบนต้นแบบจนครบทุกชิ้นแล้ว ข้าพเจ้าเริ่มขัดกระดูกที่แปะไว้กับต้นแบบปุนทีละชิ้น โดยใช้หินเจียรเป็นใบตัดเหล็กขัดให้ระนาบชัดขึ้น หลังจากขัดจนครบทุกชิ้นแล้วให้ประกอบทุกชิ้นเข้าด้วยกัน โดยเริ่มจากชิ้นที่ใหญ่ที่สุดก่อนส่วนไหนที่ไม่แข็งแรงนักข้าพเจ้าแปะกระดูกทับลงไปด้านหลังเพิ่มอีก เมื่อประกอบทุกชิ้นเสร็จสมบูรณ์ข้าพเจ้าใช้ผ้าชุบน้ำหมาดเช็ดไปที่กระดูกเบาๆเพื่อล้างฝุ่นออกจากตัวงาน หลังจากนั้นตากทิ้งไว้ให้แห้งแล้วใช้แลคเกอร์เงาแบบทาของทีโอเอทาลงบนงานเบาๆทิ้งไว้ให้แห้งงานเป็นอันเสร็จสมบูรณ์

ภาพที่ 37 งานชิ้นที่สอง

ภาพที่ 38 งานชิ้นที่สอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ประติมากรรมทั้งสี่ชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้เลือกใช้วัสดุที่มีความเกี่ยวเนื่องกันกับแนวความคิดในงาน และมีความพิเศษแปลกใหม่ที่เห็นได้ชัด ข้าพเจ้าจึงเลือกวัสดุนี้มาทำงานแม้ต้องแลกมาด้วยความลำบาก และความอดทนในการจัดการกับวัสดุรวามถึงการประกอบสร้างที่มีความละเอียดอ่อน

4.1 วิเคราะห์ผลงานโดยรวม

งานประติมากรรมชุดนี้มีความพิเศษอย่างชัดเจนในด้านของการประกอบสร้างที่ส่งผลต่อความรู้สึกของผู้พบเห็นที่ข้าพเจ้าใช้ความบอบบางของกระดูกที่ถูกตัดให้เป็นแผ่นบางๆและถูกประกอบด้วยกาวร้อนทีละชิ้นอย่างละเอียดอ่อนซึ่งส่งผลต่อความรู้สึกต่อผู้รับชมในระดับนึงรวมถึงลักษณะพื้นผิวของกระดูกที่มีร่องรอยการผุกร่อนอย่างชัดเจน

4.1.1 เรื่องราว (subject)

ช่วงเวลาความเศร้าที่ต้องสูญเสียบุคคลเป็นที่รักไปและความเวทนาถึงความจริงของรูปขันธ์ที่ต้องเสื่อมสลาย

4.1.2 เนื้อหา (content)

สรรพสิ่งทั้งหลายในอนันตจักรวาลนั้น แยกประเภทได้เป็น 3 ส่วน

1.) ส่วนที่เป็นวัตถุทั้งหลาย ได้แก่ สสารทั้งหลาย

2.) ส่วนที่เป็นความรู้สึกนึกคิด และความคิดทั้งหลาย รวมเรียกว่านามขันธ์ แยกได้ 4 ชนิดคือ

2.1) เวทนาขันธ์ 2.2) สัญญาขันธ์ 2.3) สังขารขันธ์ 2.4) วิญญาณขันธ์

3.) นิพพาน

4.1.3 การแสดงออก (expression)

ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ต้องการแสดงออกถึงรูปขันธ์ที่เสื่อมสลาย โดยการใช้วัสดุและรูปทรงในการแสดงออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

4.2.1 เส้น (line)

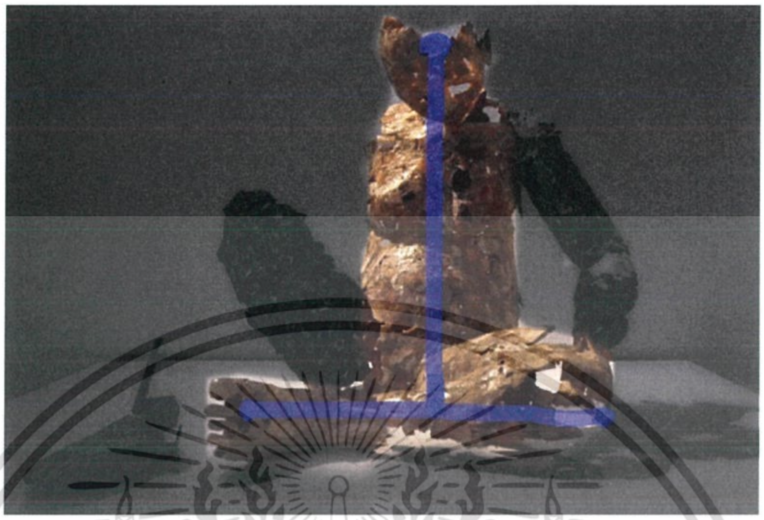

ภาพที่ 39 ผลงานชิ้นที่หนึ่งพร้อมเส้น

เส้นในผลงานชิ้นที่ 1

เส้น โดยนัยยะเส้นที่ไม่ปรากฏรูปเส้นชัดเจน โดยตรง แต่เป็นเส้นที่เกิดจาก องค์ประกอบต่าง ๆ จัดเรียงตามตำแหน่ง และทิศทาง ที่ผู้ดูสามารถ รับรู้ได้โดยนัย และทราบว่าเป็นเส้นตรง โค้ง หรือซิกแซ็ก ซึ่งเส้น โดยนัยนี้ ก็จะให้ความรู้สึกเช่นเดียวกัน กับเส้นแท้จริง
(ผศ.วัฒนาพร เขื่อนสุวรรณ:ออนไลน์)

เส้นเป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด เป็นแกนของทัศนศิลป์ทุกๆแขนงเส้นเป็นพื้นฐานของทุกสิ่งในจักรวาล เส้นแสดงความรู้สึกได้ทั้งด้วยตัวมันเองและด้วยการสร้างเป็นรูปทรงต่างๆขึ้น (ชลูด นิ่มเสมอ, 2552: 29-30)

จากเส้นสีน้ำเงินที่ปรากฏบนรูปคือเส้นโดยนัยยะและเส้นแกนบนรูปทรงสามารถช่วยสร้างความรู้สึกไม่แข็งแรงอ่อนแอลงบนงานอาจไม่เห็นชัดเจนบนงานแต่มีอยู่ด้วยอารมณ์ความรู้สึกบนงาน

โดยธรรมชาติ เส้นตั้งและเส้นนอน จะให้ความรู้สึกนิ่งเฉย หยุดอยู่กับที่ ตรงกันข้ามกับเส้นเฉียง(แขนและขา) ที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว (ผศ.วัฒนาพร เขื่อนสุวรรณ:ออนไลน์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 40 ผลงานชิ้นที่สองพร้อมเส้นแสดงลักษณะเส้นที่เกิดบนงาน

เส้นในผลงานชิ้นที่ 2

เส้น โดยนัยยะเส้นที่ไม่ปรากฏรูปเส้นชัดเจน โดยตรง แต่เป็นเส้นที่เกิดจาก องค์ประกอบต่าง ๆ จัดเรียงตามตำแหน่ง และทิศทาง ที่ผู้ดูสามารถ รับรู้ได้โดยนัย และทราบว่าเป็นเส้นตรง โค้ง หรือ ซิกแซ็ก ซึ่งเส้น โดยนัยนี้ ก็จะให้ความรู้สึกเช่นเดียวกัน กับเส้นแท้จริง

เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว เส้นโค้ง มีหลายลักษณะ คือ เส้นโค้งน้อย ๆ หรือเป็น คลื่นน้อย ๆ ให้ความรู้สึกสบาย เปลี่ยนแปลงได้ เลื่อนไหลต่อเนื่อง คลายความกระด้าง มีความ กลมกลืน ในการเปลี่ยน ทิศทาง มีความเคลื่อนไหวช้า ๆ สุภาพ เย้ายวน มีความเป็น ผู้หญิง นุ่มนวล และ อิ่มเอิบ ถ้าใช้ เส้นแบบนี้มากเกินไป จะให้ความรู้สึกกังวล เรื่อย ๆ เฉื่อยชา ขาดจุดหมาย

(ผศ.วัฒนาพร เขื่อนสุวรรณ:ออนไลน์)

เส้นเป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด เป็นแกนของทัศนศิลป์ทุกๆแขนงเส้นเป็นพื้นฐานของทุกสิ่งในจักรวาล เส้นแสดงความรู้สึกได้ทั้งด้วยตัวมันเองและด้วยการสร้างเป็นรูปทรงต่างๆขึ้น (ชลูด นิ่มเสมอ, 2552: 29-30)

จากเส้นสีน้ำเงินนี้จะเห็นได้ว่าสรีระมนุษย์ที่ข้าพเจ้าประกอบสร้างมีเส้นนี้อยู่บนผลงานเส้นนี้ช่วยแสดงออกถึงความไม่แข็งแรงเคลื่อนไหวและสรีระของเพศหญิงบนงาน เนื่องจากเส้นที่โค้งเอียงขึ้นไปทางขวาลักษณะคล้ายจะล้มลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

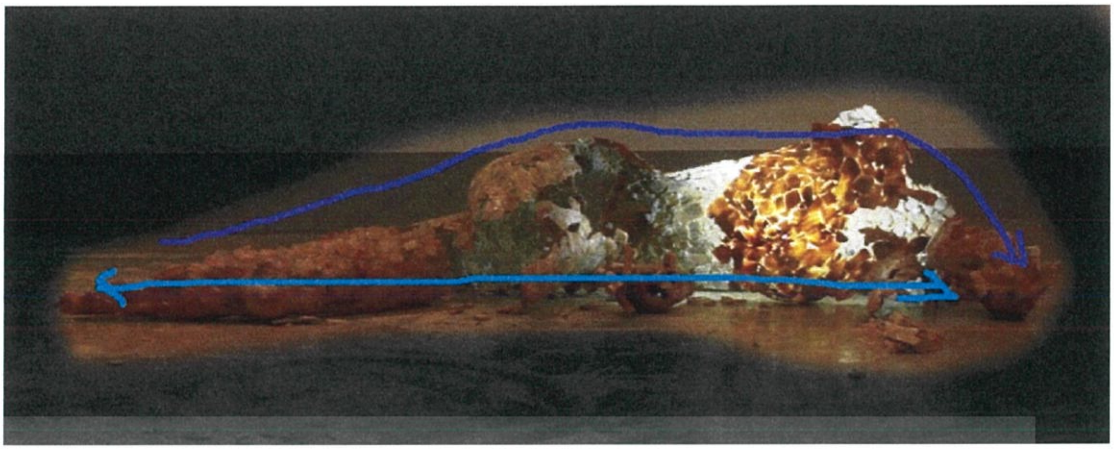

ภาพที่ 41 ผลงานชิ้นที่สามพร้อมเส้นแสดงลักษณะเส้นที่เกิดบนงาน

เส้นบนผลงานชิ้นที่ 3

เส้นโดยนัยยะเส้นที่ไม่ปรากฏรูปเส้นชัดเจน โดยตรง แต่เป็นเส้นที่เกิดจาก องค์ประกอบต่าง ๆ จัดเรียงตามตำแหน่ง และทิศทาง ที่ผู้ดูสามารถ รับรู้ได้โดยนัย และทราบว่าเป็นเส้นตรง โค้ง หรือ ซิกแซ็ก ซึ่งเส้นโดยนัยนี้ ก็จะให้ความรู้สึกเช่นเดียวกัน กับเส้นแท้จริง

เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว เส้นโค้ง มีหลายลักษณะ คือ เส้นโค้งน้อย ๆ หรือเป็นคลื่นน้อย ๆ ให้ความรู้สึกสบาย เปลี่ยนแปลงได้ เลื่อนไหลต่อเนื่อง คลายความกระด้าง มีความกลมกลืน ในการเปลี่ยน ทิศทาง มีความเคลื่อนไหวช้า ๆ สุภาพ เย้ายวน มีความเป็น ผู้หญิง นุ่มนวล และอิ่มเอิบ ถ้าใช้ เส้นแบบนี้มากเกินไป จะให้ความรู้สึกกังวล เรื่อย ๆ เฉื่อยชา ขาดจุดหมาย

(ผศ.วัฒนาพร เขื่อนสุวรรณ:ออนไลน์)

เส้นเป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด เป็นแกนของทัศนศิลป์ทุกๆแขนงเส้นเป็นพื้นฐานของทุกสิ่งในจักรวาล เส้นแสดงความรู้สึกได้ทั้งด้วยตัวมันเองและด้วยการสร้างเป็นรูปทรงต่างๆขึ้น (ชลูด นิ่มเสมอ, 2552: 29-30)

เส้นสีฟ้าคือเส้นนอน เส้นโดยนัยยะ และเส้นแกนในรูปทรง ส่วนเส้นสีน้ำเงินคือเส้นโค้งและเส้นรอบนอก เส้นสีฟ้าที่เป็นเส้นนอนนั้นทำให้ผลงานรู้สึกถึงความสงบผ่อนคลายแต่เมื่อมีเส้นสีน้ำเงินเข้ามาอยู่บนงานด้วยจึงทำให้งานไม่ดูจืดแข็งทื่อจนเกินไปเนื่องจากเส้นสีน้ำเงินมีลักษณะเป็นเส้นโค้งคลื่นที่ให้ความรู้สึกลื่นไหลมีชีวิตและแสดงออกถึงสรีระของเพศหญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

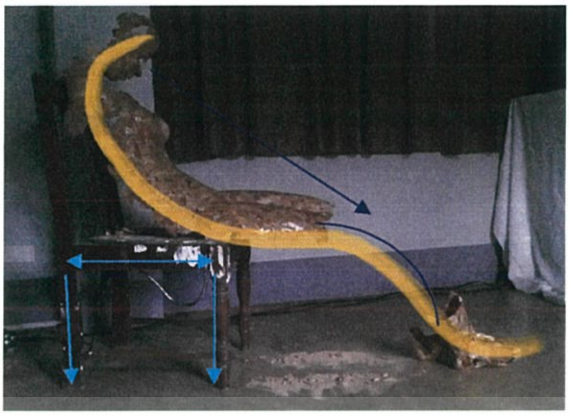

ภาพที่ 42 ผลงานชิ้นที่สี่พร้อมเส้นแสดงลักษณะเส้นที่เกิดบนงาน

เส้นบนผลงานชิ้นที่ 4

เส้นโดยนัยยะเส้นที่ไม่ปรากฏรูปเส้นชัดเจน โดยตรง แต่เป็นเส้นที่เกิดจาก องค์ประกอบต่าง ๆ จัดเรียงตามตำแหน่ง และทิศทาง ที่ผู้ดูสามารถ รับรู้ได้โดยนัย และทราบว่าเป็นเส้นตรง โค้ง หรือ ซิกแซ็ก ซึ่งเส้นโดยนัยนี้ ก็จะให้ความรู้สึกเช่นเดียวกัน กับเส้นแท้จริง

เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว เส้นโค้ง มีหลายลักษณะ คือ เส้นโค้งน้อย ๆ หรือเป็นคลื่นน้อย ๆ ให้ความรู้สึกสบาย เปลี่ยนแปลงได้ เลื่อนไหลต่อเนื่อง คลายความกระด้าง มีความกลมกลืน ในการเปลี่ยน ทิศทาง มีความเคลื่อนไหวช้า ๆ สุภาพ เย้ายวน มีความเป็น ผู้หญิง นุ่มนวล และอิ่มเอิบ ถ้าใช้ เส้นแบบนี้มากเกินไป จะให้ความรู้สึกกังวล เรื่อย ๆ เฉื่อยชา ขาดจุดหมาย

เส้นไม่มีตัวตน (Psychic Line)หรือเส้นโดยจิต หมายถึงเส้นที่ไม่มีลักษณะเส้นที่แท้จริง และเส้นโดยนัย แต่เป็นเส้นจะปรากฏให้สามารถรับรู้ได้จาก องค์ประกอบ เนื้อหา เรื่องราว ด้วยความรู้สึกว่ามีเส้นปรากฏอยู่ แต่ความจริงแล้วไม่มี เส้นในลักษณะนี้ ต้องอาศัยจินตนาการ ของผู้ดูเป็นสำคัญ (ผศ. วัฒนาพร เขื่อนสุวรรณ:ออนไลน์)

เส้นเป็นทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด เป็นแกนของทัศนศิลป์ทุกๆแขนงเส้นเป็นพื้นฐานของทุกสิ่งในจักรวาล เส้นแสดงความรู้สึกได้ทั้งด้วยตัวมันเองและด้วยการสร้างเป็นรูปทรงต่างๆขึ้น (ชลูด นิ่มเสมอ, 2552: 29-30)

เส้นสีน้ำเงินคือเส้นไม่มีตัวตน เส้นสีเหลืองคือเส้นโดยนัยยะ เส้นโค้งและเส้นแกนในรูปทรง เส้นสีฟ้าคือเส้นตั้งเส้นนอนและเส้นแกนในรูปทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 รูปทรง (form)

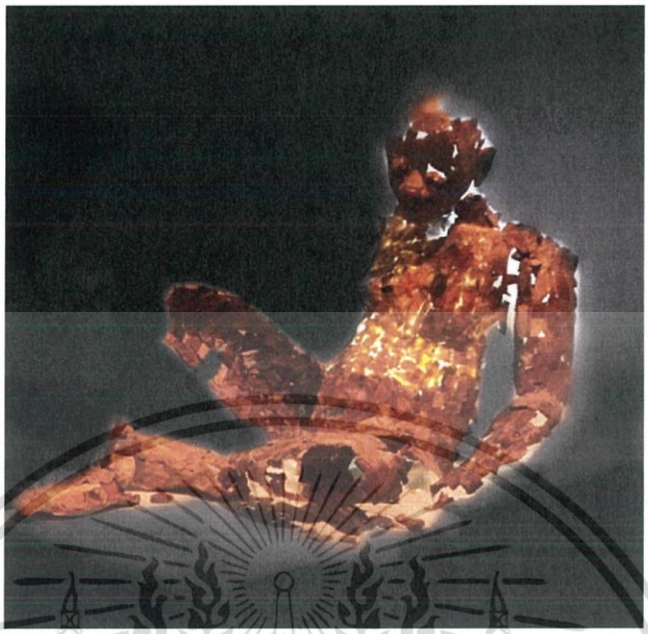

ภาพที่ 43 ผลงานชิ้นที่หนึ่ง

รูปทรงบนผลงานชิ้นที่ 1

ชลูด นิ่มเสมอได้กล่าวความหมายของรูปทรงไว้ว่าคือสิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์ มีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปและส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปจะประกอบด้วย เส้น น้ำหนักอ่อนแก่ ที่ว่าง สี และลักษณะพื้นผิวที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูปทรง เช่น สี ดินเหนียว หิน ไม้ กระดาษ โลหะ ผ้า ฯลฯ และเทคนิคที่ใช้กับวัสดุเหล่านั้น เช้นการระบาย การปั้น การสลัก การแกะ การตัดปะ การทอ การเชื่อมต่อ (ชลูด นิ่มเสมอ,2531:18)

รูปทรงบนงานชิ้นนี้ในส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปคือสีและพื้นผิวของกระดูกที่รวมตัวกันรวมถึงพื้นที่ว่างระหว่างกระดูก ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุคือกระดูกชิ้นเล็กๆที่เชื่อมต่อกันด้วยกาวร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

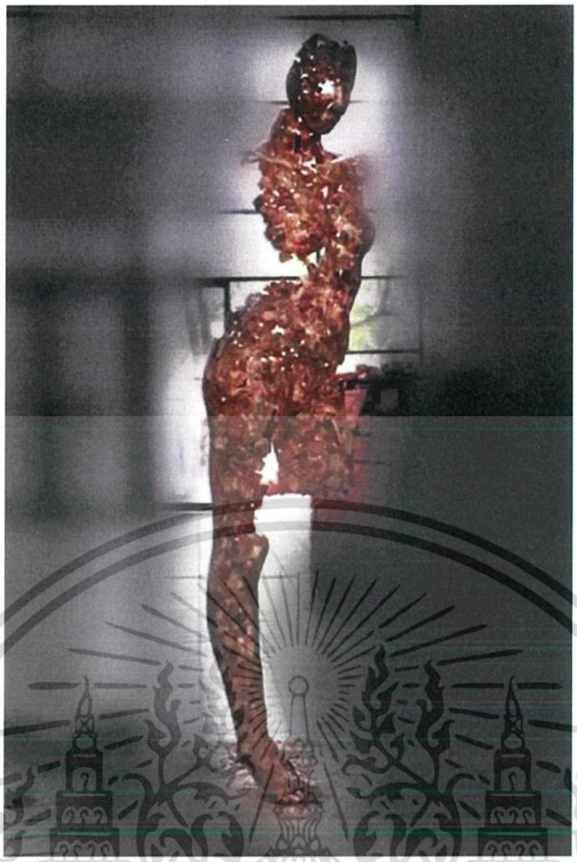

ภาพที่ 44 ผลงานชิ้นที่สอง

ผลงานชิ้นที่สอง รูปทรง (form)

ชลูด นิ่มเสมอได้กล่าวความหมายของรูปทรงไว้ว่าคือสิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์ มีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปและส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปจะประกอบด้วย เส้น น้ำหนักอ่อนแก่ ที่ว่าง สี และลักษณะพื้นผิวที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูปทรง เช่น สี ดินเหนียว หิน ไม้ กระดาษ โลหะ ผ้า ฯลฯ และเทคนิคที่ใช้กับวัสดุเหล่านั้น เช้นการระบาย การปั้น การสลัก การแกะ การตัดปะ การทอ การเชื่อมต่อ (ชลูด นิ่มเสมอ,2531:18)

รูปทรงบนงานชิ้นนี้ในส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปคือสีและพื้นผิวของกระดูกที่รวมตัวกันรวมถึงพื้นที่ว่างระหว่างกระดูก ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุคือกระดูกชิ้นเล็กๆที่เชื่อมต่อกันด้วยกาวร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

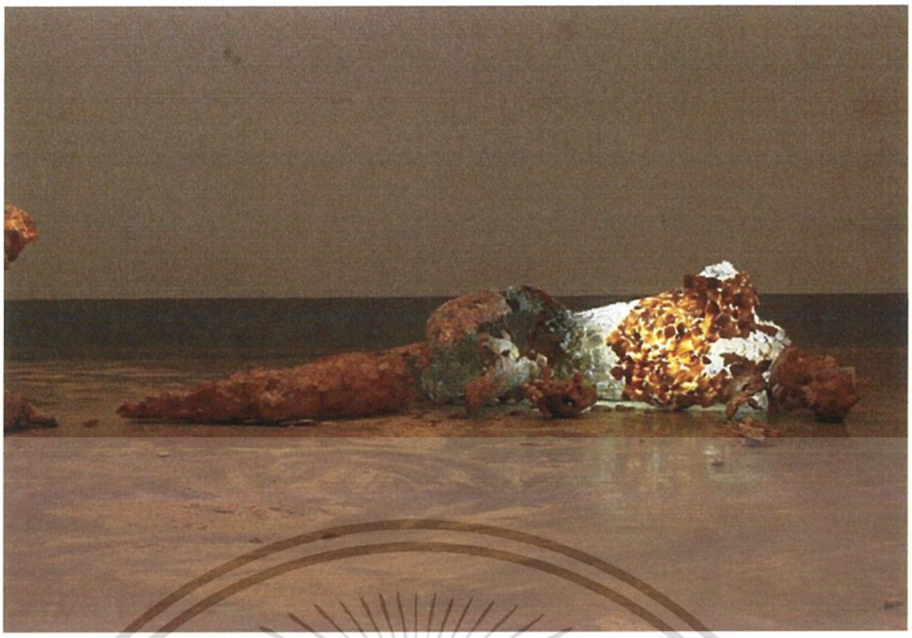

ภาพที่ 45 ผลงานชิ้นที่สาม

ผลงานชิ้นที่สาม รูปทรง (form)

ชลูด นิ่มเสมอได้กล่าวความหมายของรูปทรงไว้ว่าคือสิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์ มีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปและส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปจะประกอบด้วย เส้น น้ำหนักอ่อนแก่ ที่ว่าง สี และลักษณะพื้นผิวที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูปทรง เช่น สี ดินเหนียว หิน ไม้ กระดาษ โลหะ ผ้า ฯลฯ และเทคนิคที่ใช้กับวัสดุเหล่านั้น เช้นการระบาย การปั้น การสลัก การแกะ การตัดปะ การทอ การเชื่อมต่อ (ชลูด นิ่มเสมอ,2531:18)

รูปทรงบนงานชิ้นนี้ในส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปคือสีและพื้นผิวของกระดูกที่รวมตัวกันรวมถึงพื้นที่ว่างระหว่างกระดูก ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุคือกระดูกชิ้นเล็กๆที่เชื่อมต่อกันด้วยกาวร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

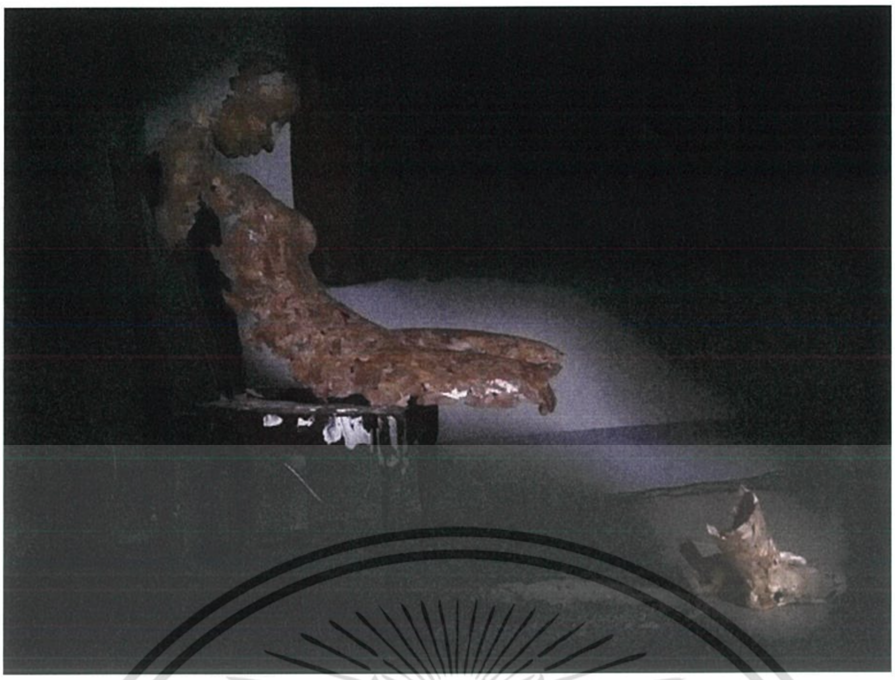

ภาพที่ 46 ผลงานชิ้นที่สี่

ผลงานชิ้นที่สี่ รูปทรง (form)

ชลูด นิ่มเสมอ ได้กล่าวความหมายของรูปทรงไว้ว่าคือสิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์ มีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปและส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปจะประกอบด้วย เส้น น้ำหนักอ่อนแก่ ที่ว่าง สี และลักษณะพื้นผิวที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูปทรง เช่น สี ดินเหนียว หิน ไม้ กระดาษ โลหะ ผ้า ฯลฯ และเทคนิคที่ใช้กับวัสดุเหล่านั้น เช้นการระบาย การปั้น การสลัก การแกะ การตัดปะ การทอ การเชื่อมต่อ (ชลูด นิ่มเสมอ,2531:18)

รูปทรงบนงานชิ้นนี้ในส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปคือสีและพื้นผิวของกระดูกที่รวมตัวกันรวมถึงพื้นที่ว่างระหว่างกระดูก ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุคือกระดูกชิ้นเล็กๆที่เชื่อมต่อกันด้วยกาวร้อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 พื้นผิว (Textures)

ภาพที่ 47 พื้นผิวผลงานชิ้นที่หนึ่ง

พื้นผิวบนงานชิ้นที่หนึ่ง

พื้นผิวในงานทัศนศิลป์แขนงประติมากรรมนับว่าพื้นผิวเป็นส่วนประกอบที่สำคัญชนิดหนึ่ง เนื่องจากผลงานประติมากรรมจะสัมผัสรับรู้ได้ทางสายตาและผิวกายจับต้อง ดังนั้น มิติแห่ง ผิวที่เรียบหยาบ มันแวววาว ขรุขระ เกลี้ยงเกลา ฯลฯ สร้างสิ่งเร้าให้ผู้ชมอยากจับต้องเสมอ ซึ่งพื้นผิวในงานประติมากรรมมีอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่ พื้นผิวของวัสดุที่นำมาสร้าง กับพื้นผิวที่สร้างขึ้นใหม่เพื่อให้เด่นและเหมาะสมกับผลงานแต่ละชิ้น ฉะนั้น ประติมากรผู้สร้างสรรค์จะพิจารณาอย่างถี่ถ้วน หรือได้ทำพื้นผิวไว้ในแบบร่างของงานประติมากรรมก่อนเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่จะแสดงลักษณะพื้นผิวจริงในผลงานอย่างน้อยถ้ามีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในระหว่างปฏิบัติงาน ก็คงแก้ไขแต่เพียงส่วนน้อย (มัย ตะติยะ, 2549:46)

ในผลงานชิ้นนี้ได้มีการสร้างพื้นผิวไว้ทั้งสองลักษณะลักษณะแรกคือพื้นผิวของกระดูกที่ถูกปล่อยเป็นพื้นผิวของกระดูกจริงโดยไม่มีการขัดแต่งใดๆตรงส่วนนั้นจะเป็นบริเวณอีกฝั่งหนึ่งด้านหลังของแผ่นกระดูก ส่วนที่สองคือด้านหน้าซึ่งข้าพเจ้าได้ขัดแต่งให้เรียบและเกลี้ยงเป็นระนาบเดียวกันและเคลือบผิวด้วยแลคเกอร์เงาเพื่อป้องกันแมลง ชลอการการผุกร่อน และยังเพิ่มความน่าสนใจให้กับงานอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

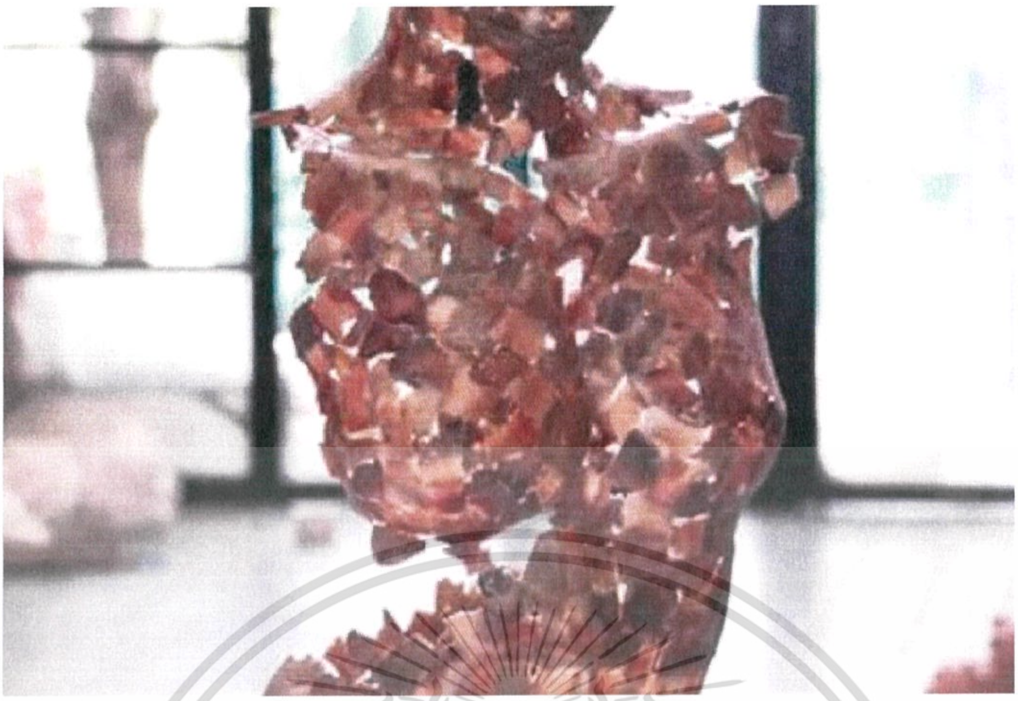

ภาพที่ 48 พื้นผิวผลงานชิ้นที่สอง

พื้นผิวบนงานชิ้นที่สอง

พื้นผิวในงานทัศนศิลป์แขนงประติมากรรมนับว่าพื้นผิวเป็นส่วนประกอบที่สำคัญชนิดหนึ่ง เนื่องจากผลงานประติมากรรมจะสัมผัสรับรู้ได้ทางสายตาและผิวกายจับต้อง ดังนั้น มิติแห่ง ผิวที่เรียบ หยาบ มันแวววาว ขรุขระ เกลี้ยงเกลา ฯลฯ สร้างสิ่งเร้าให้ผู้ชมอยากจับต้องเสมอ ซึ่งพื้นผิวในงานประติมากรรมมีอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่ พื้นผิวของวัสดุที่นำมาสร้าง กับพื้นผิวที่สร้างขึ้นใหม่เพื่อให้เด่นและเหมาะสมกับผลงานแต่ละชิ้น ฉะนั้น ประติมากรผู้สร้างสรรค์จะพิจารณาอย่างถี่ถ้วน หรือได้ทำพื้นผิวไว้ในแบบร่างของงานประติมากรรมก่อนเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่จะแสดงลักษณะพื้นผิวจริงในผลงานอย่างน้อยถ้ามีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในระหว่างปฏิบัติงาน ก็คงแก้ไขแต่เพียงส่วนน้อย (มัย ตะติยะ, 2549:46)

ในผลงานชิ้นนี้ได้มีการสร้างพื้นผิวไว้ทั้งสองลักษณะลักษณะแรกคือพื้นผิวของกระดูกที่ถูกปล่อยเป็นพื้นผิวของกระดูกจริงโดยไม่มีการขัดแต่งใดๆตรงส่วนนั้นจะเป็นบริเวณอีกฝั่งหนึ่งด้านหลังของแผ่นกระดูก ส่วนที่สองคือด้านหน้าซึ่งข้าพเจ้าได้ขัดแต่งให้เรียบและเกลี้ยงเป็นระนาบเดียวกันและเคลือบผิวด้วยแลคเกอร์เงาเพื่อป้องกันแมลง ชลอการการผุกร่อน และยังเพิ่มความน่าสนใจให้กับงานอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

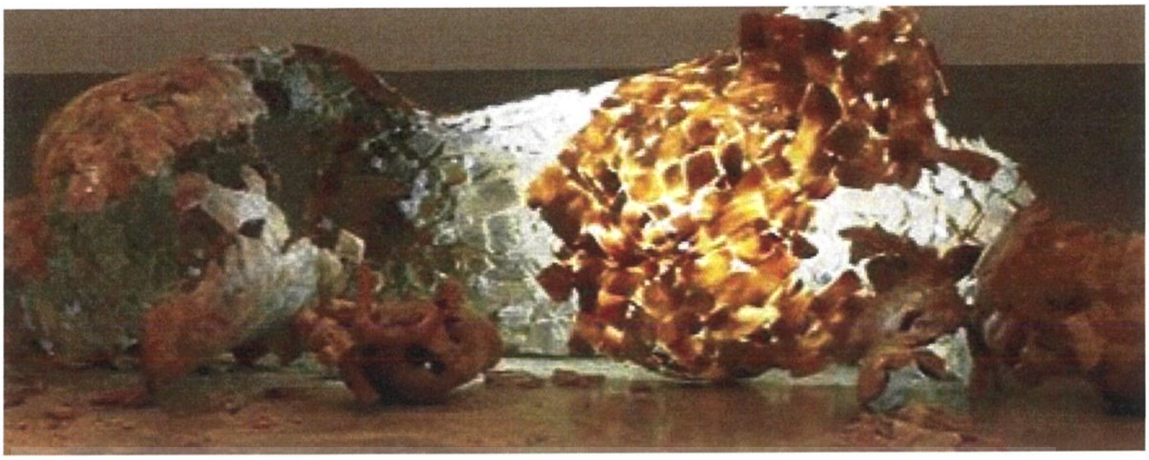

ภาพที่ 49 พื้นผิวผลงานชิ้นที่สาม

พื้นผิวบนงานชิ้นที่สาม

พื้นผิวในงานทัศนศิลป์แขนงประติมากรรมนับว่าพื้นผิวเป็นส่วนประกอบที่สำคัญชนิดหนึ่ง เนื่องจากผลงานประติมากรรมจะสัมผัสรับรู้ได้ทางสายตาและผิวกายจับต้อง ดังนั้น มิติแห่ง ผิวที่เรียบ หยาบ มันแววววาว ขรุขระ เกลี้ยงเกลา ฯลฯ สร้างสิ่งเร้าให้ผู้ชมอยากจับต้องเสมอ ซึ่งพื้นผิวในงานประติมากรรมมีอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่ พื้นผิวของวัสดุที่นำมาสร้าง กับพื้นผิวที่สร้างขึ้นใหม่เพื่อให้เด่นและเหมาะสมกับผลงานแต่ละชิ้น ฉะนั้น ประติมากรผู้สร้างสรรค์จะพิจารณาอย่างถี่ถ้วน หรือได้ทำพื้นผิวไว้ในแบบร่างของงานประติมากรรมก่อนเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่จะแสดงลักษณะพื้นผิวจริงในผลงานอย่างน้อยถ้ามีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในระหว่างปฏิบัติงาน ก็คงแก้ไขแต่เพียงส่วนน้อย (มัย ตะติยะ, 2549:46)

ในผลงานชิ้นนี้ได้มีการสร้างพื้นผิวไว้ทั้งสองลักษณะลักษณะแรกคือพื้นผิวของกระดูกที่ถูกปล่อยเป็นพื้นผิวของกระดูกจริงโดยไม่มีการขัดแต่งใดๆตรงส่วนนั้นจะเป็นบริเวณอีกฝั่งหนึ่งด้านหลังของแผ่นกระดูก ส่วนที่สองคือด้านหน้าซึ่งข้าพเจ้าได้ขัดแต่งให้เรียบและเกลี้ยงเป็นระนาบเดียวกันและเคลือบผิวด้วยแลคเกอร์เงาเพื่อป้องกันแมลง ชลอการการผุกร่อน และยังเพิ่มความน่าสนใจให้กับงานอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 50 พื้นผิวผลงานชิ้นที่สี่

พื้นผิวบนงานชิ้นที่สี่

พื้นผิวในงานทัศนศิลป์แขนงประติมากรรมนับว่าพื้นผิวเป็นส่วนประกอบที่สำคัญชนิดหนึ่ง เนื่องจากผลงานประติมากรรมจะสัมผัสรับรู้ได้ทางสายตาและผิวกายจับต้อง ดังนั้น มิติแห่ง ผิวที่เรียบ หยาบ มันแวววาว ขรุขระ เกลี้ยงเกลา ฯลฯ สร้างสิ่งเร้าให้ผู้ชมอยากจับต้องเสมอ ซึ่งพื้นผิวในงานประติมากรรมมีอยู่ 2 ลักษณะ ได้แก่ พื้นผิวของวัสดุที่นำมาสร้าง กับพื้นผิวที่สร้างขึ้นใหม่เพื่อให้เด่นและเหมาะสมกับผลงานแต่ละชิ้น ฉะนั้น ประติมากรผู้สร้างสรรค์จะพิจารณาอย่างถี่ถ้วน หรือได้ทำพื้นผิวไว้ในแบบร่างของงานประติมากรรมก่อนเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่จะแสดงลักษณะพื้นผิวจริงในผลงานอย่างน้อยถ้ามีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงในระหว่างปฏิบัติงาน ก็คงแก้ไขแต่เพียงส่วนน้อย (มัย ตะติยะ, 2549:46)

ในผลงานชิ้นนี้ได้มีการสร้างพื้นผิวไว้ทั้งสองลักษณะลักษณะแรกคือพื้นผิวของกระดูกที่ถูกปล่อยเป็นพื้นผิวของกระดูกจริงโดยไม่มีการขัดแต่งใดๆตรงส่วนนั้นจะเป็นบริเวณอีกฝั่งหนึ่งด้านหลังของแผ่นกระดูก ส่วนที่สองคือด้านหน้าซึ่งข้าพเจ้าได้ขัดแต่งให้เรียบและเกลี้ยงเป็นระนาบเดียวกันและเคลือบผิวด้วยแลคเกอร์เงาเพื่อป้องกันแมลง ชลอการการผุกร่อน และยังเพิ่มความน่าสนใจให้กับงานอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 พื้นที่ว่าง (space)

ภาพที่ 51 ภาพพื้นที่ว่างบนงานชิ้นที่หนึ่ง

พื้นที่ว่างบนงานชิ้นที่หนึ่ง

บริเวณว่าง หมายถึงบริเวณใดๆ ที่ยังไม่ปรากฏสิ่งใดๆ ขึ้นในพื้นว่างนั้น เช่น พื้นที่กระดาษว่างเปล่าที่ดินว่างเปล่า ในทัศนศิลป์บริเวณว่างคือ การจัดวางรูปให้เหมาะสมกับพื้นที่ที่มีอยู่ ทำให้เกิดความงดงามและส่งเสริมให้รูปดูดีขึ้น (มานพ ถนอมศรี, 2546:48)

ข้าพเจ้าได้เลือกใช้พื้นที่ว่างอย่างมากในงานเพื่อสื่อสารถึงความเสื่อมสลายบนงานด้วยวิธีการประกอบสร้างสรีระที่ขาดหายไปของอวัยวะบางชิ้นพื้นผิวบางส่วนที่หลุดออกข้าพเจ้าพยายามแสดงออกอย่างชัดเจนว่าร่างกายนี้กำลังเสื่อมสลายลงจากช่องว่างที่เห็นได้ชัดบนงานแต่ยังคงอยู่ในความรู้สึกจากการจัดวางที่ยังคงเชื่อมโยงกันของอวัยวะแต่ละชิ้น ถึงแม้บางส่วนได้สลายหายไปแล้วแต่บางส่วนยังคงสภาพอยู่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 52 ภาพพื้นที่ว่างบนงานชิ้นที่สอง

พื้นที่ว่างบนงานชิ้นที่สอง

บริเวณว่าง หมายถึงบริเวณใดๆ ที่ยังไม่ปรากฏสิ่งใดๆ ขึ้นในพื้นว่างนั้น เช่น พื้นที่กระดาษว่างเปล่าที่ดินว่างเปล่า ในทัศนศิลป์บริเวณว่างคือ การจัดวางรูปให้เหมาะสมกับพื้นที่ที่มีอยู่ ทำให้เกิดความงดงามและส่งเสริมให้รูปดูดีขึ้น (มานพ ถนอมศรี, 2546:48)

ข้าพเจ้าได้เลือกใช้พื้นที่ว่างอย่างมากในงานเพื่อสื่อสารถึงความเสื่อมสลายบนงานด้วยวิธีการประกอบสร้างสรีระที่ขาดหายไปของอวัยวะบางชิ้นพื้นผิวบางส่วนที่หลุดออกข้าพเจ้าพยายามแสดงออกอย่างชัดเจนว่าร่างกายนี้กำลังเสื่อมสลายลงจากช่องว่างที่เห็นได้ชัดบนงานแต่ยังคงอยู่ในความรู้สึกจากการจัดวางที่ยังคงเชื่อมโยงกันของอวัยวะแต่ละชิ้น ถึงแม้บางส่วนได้สลายหายไปแล้วแต่บางส่วนยังคงสภาพอยู่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 53 ภาพพื้นที่ว่างบนงานชิ้นที่สาม

พื้นที่ว่างบนงานชิ้นที่สาม

บริเวณว่าง หมายถึงบริเวณใดๆ ที่ยังไม่ปรากฏสิ่งใดๆ ขึ้นในพื้นว่างนั้น เช่น พื้นที่กระดาษว่างเปล่าที่ดินว่างเปล่า ในทัศนศิลป์บริเวณว่างคือ การจัดวางรูปให้เหมาะสมกับพื้นที่ที่มีอยู่ ทำให้เกิดความงดงามและส่งเสริมให้รูปดูดีขึ้น (มานพ ถนอมศรี. 2546:48)

ข้าพเจ้าได้เลือกใช้พื้นที่ว่างอย่างมากในงานเพื่อสื่อสารถึงความเสื่อมสลายบนงานด้วยวิธีการประกอบสร้างสรีระที่ขาดหายไปของอวัยวะบางชิ้นพื้นผิวบางส่วนที่หลุดออกข้าพเจ้าพยายามแสดงออกอย่างชัดเจนว่าร่างกายนี้กำลังเสื่อมสลายลงจากช่องว่างที่เห็นได้ชัดบนงานแต่ยังคงอยู่ในความรู้สึกจากการจัดวางที่ยังคงเชื่อมโยงกันของอวัยวะแต่ละชิ้น ถึงแม้บางส่วนได้สลายหายไปแล้วแต่บางส่วนยังคงสภาพอยู่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 54 ภาพพื้นที่ว่างบนงานชิ้นที่สี่

พื้นที่ว่างบนงานชิ้นที่สี่

บริเวณว่าง หมายถึงบริเวณใดๆ ที่ยังไม่ปรากฏสิ่งใดๆ ขึ้นในพื้นว่างนั้น เช่น พื้นที่กระดาษว่างเปล่าที่ดินว่างเปล่า ในทัศนศิลป์บริเวณว่างคือ การจัดวางรูปให้เหมาะสมกับพื้นที่ที่มีอยู่ ทำให้เกิดความงดงามและส่งเสริมให้รูปดูดีขึ้น (มานพ ถนอมศรี, 2546:48)

ข้าพเจ้าได้เลือกใช้พื้นที่ว่างอย่างมากในงานเพื่อสื่อสารถึงความเสื่อมสลายบนงานด้วยวิธีการประกอบสร้างสรีระที่ขาดหายไปของอวัยวะบางชิ้นพื้นผิวบางส่วนที่หลุดออกข้าพเจ้าพยายามแสดงออกอย่างชัดเจนว่าร่างกายนี้กำลังเสื่อมสลายลงจากช่องว่างที่เห็นได้ชัดบนงานแต่ยังคงอยู่ในความรู้สึกจากการจัดวางที่ยังคงเชื่อมโยงกันของอวัยวะแต่ละชิ้น ถึงแม้บางส่วนได้สลายหายไปแล้วแต่บางส่วนยังคงสภาพอยู่ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

ภาพที่ 55 ภาพแสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบของผลงานชิ้นที่ 1

ความกลมกลืน (Harmory)

ความกลมกลืนในงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้าเกิดจากพื้นผิวของวัสดุหลักบนงานคือกระดูกที่มีสีใกล้เคียงกันและลักษณะพื้นผิวใกล้เคียงกัน

ความหลากหลาย (Variety)

พื้นที่ว่างในงานของชิ้นนี้ช่วยสร้างความหลากหลายให้โดยการกระจายพื้นที่ว่างไปทั่วๆงานอย่างหลากหลายทั้งแบบพื้นที่ว่างระหว่างกระดูกที่ต่อกันและพื้นที่ว่างที่อยู่ระหว่างอวัยวะ**แต่ละชิ้น**

ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในงานชิ้นนี้เกิดจากองค์ประกอบของพื้นที่ว่างและรูปทรงที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ

สัดส่วน (Proportion)

งานชิ้นนี้แบ่งสัดส่วนได้จากพื้นที่ว่างและรูปทรงจากวัสดุ

ความเป็นเด่น (Dominance)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่างและพื้นผิวที่ช่วยเสริมแนวคิดให้กับงาน

ภาพที่ 56 ภาพแสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบของผลงานชิ้นที่ 1

ความกลมกลืน (Harmory)

ความกลมกลืนในงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้าเกิดจากพื้นผิวของวัสดุหลักบนงานคือกระดูกที่มีสีใกล้เคียงกันและลักษณะพื้นผิวใกล้เคียงกัน

ความหลากหลาย (Variety)

พื้นที่ว่างในงานของชิ้นนี้ช่วยสร้างความหลากหลายให้โดยการกระจายพื้นที่ว่างไปทั่วๆงานอย่างหลากหลายทั้งแบบพื้นที่ว่างระหว่างกระดูกที่ต่อกันและพื้นที่ว่างที่อยู่ระหว่างอวัยวะ**แต่ละชิ้น**

ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในงานชิ้นนี้เกิดจากองค์ประกอบของพื้นที่ว่างและรูปทรงที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัดส่วน (Proportion)

งานชิ้นนี้แบ่งสัดส่วนได้จากพื้นที่ว่างและรูปทรงจากวัสดุ

ความเป็นเด่น (Dominance)

ลักษณะวัสดุที่ดูแปลกใหม่ การประกอบสร้างที่ดูเปราะบาง จังหวะของพื้นที่ว่างระหว่างอวัยวะ การสร้างความรู้สึกจากแรงโน้มถ่วงกับงาน

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

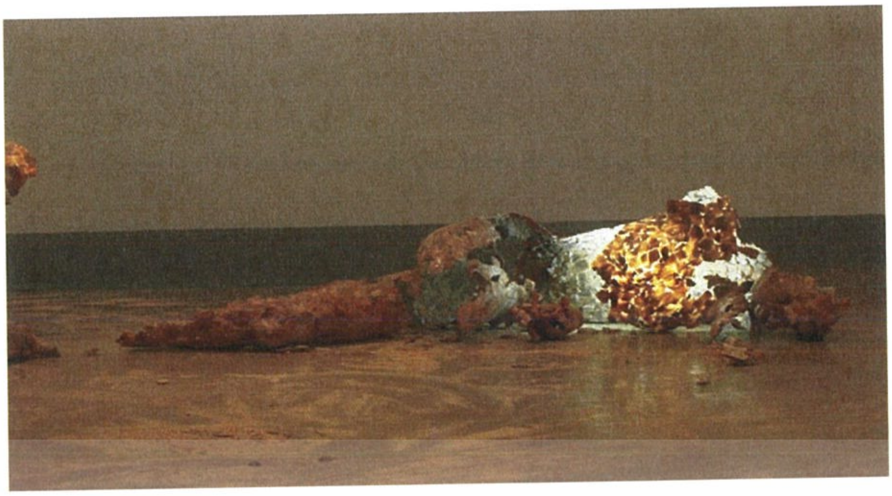

ภาพที่ 57 ภาพแสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบของผลงานชิ้นที่ 3

ความกลมกลืน (Harmory)

ความกลมกลืนในงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้าเกิดจากพื้นผิวของวัสดุหลักบนงานคือกระดูกที่มีสีใกล้เคียงกันและลักษณะพื้นผิวใกล้เคียงกัน

ความหลากหลาย (Variety)

พื้นที่ว่างในงานของชิ้นนี้ช่วยสร้างความหลากหลายให้โดยการกระจายพื้นที่ว่างไปทั่วๆงานอย่างหลากหลายทั้งแบบพื้นที่ว่างระหว่างกระดูกที่ต่อกันและพื้นที่ว่างที่อยู่ระหว่างอวัยวะแต่ละชิ้น

ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในงานชิ้นนี้เกิดจากองค์ประกอบของพื้นที่ว่างและรูปทรงที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ

สัดส่วน (Proportion)

งานชิ้นนี้แบ่งสัดส่วนได้จากพื้นที่ว่างและรูปทรงจากวัสดุ

ความเป็นเด่น (Dominance)

พื้นที่ว่างและพื้นผิวที่ช่วยเสริมแนวคิดให้กับงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 58 ภาพแสดงการวิเคราะห์องค์ประกอบของผลงานชิ้นที่ 4

ความกลมกลืน (Harmory)

ความกลมกลืนในงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้าเกิดจากพื้นผิวของวัสดุหลักบนงานคือกระดูกที่มีสีใกล้เคียงกันและลักษณะพื้นผิวใกล้เคียงกัน

ความหลากหลาย (Variety)

พื้นที่ว่างในงานของชิ้นนี้ช่วยสร้างความหลากหลายให้โดยการกระจายพื้นที่ว่างไปทั่วๆงานอย่างหลากหลายทั้งแบบพื้นที่ว่างระหว่างกระดูกที่ต่อกันและพื้นที่ว่างที่อยู่ระหว่างอวัยวะ**แต่ละชิ้น**

ความสมดุล (Balance)

ความสมดุลในงานชิ้นนี้เกิดจากองค์ประกอบของพื้นที่ว่างและรูปทรงที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ

สัดส่วน (Proportion)

งานชิ้นนี้แบ่งสัดส่วนได้จากพื้นที่ว่างและรูปทรงจากวัสดุ

ความเป็นเด่น (Dominance)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นที่ว่างและพื้นผิวที่ช่วยเสริมแนวคิดให้กับงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่5

บทสรุป

ประสบการณ์การเสียญาติมิตรไปเพราะการป่วยไข้ของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าสนใจในความไม่เที่ยงของรูปสังขารที่แท้จริงแล้วชีวิตเราเป็นอนัตตา ความไม่มีตัวตน เมื่อข้าพเจ้าค้นพบว่าแท้จริงที่ชีวิตเราไม่ได้เป็นเจ้าของอย่างแท้จริงมาโดยกำเนิด เมื่อแยกธาตุทั้งสี่ออกก็เป็นเพียงความว่างเปล่า รูปขันธ์ซึ่งเป็นเพียงภาชนะใส่ที่มีความไม่เที่ยงมีวันเสื่อมสลายเมื่อใดก็ได้ อวัยวะร่างกายกายเราเป็นเพียงบางส่วนที่ถูกบรรจุไว้ด้วยภาชนะที่เปราะบางนัก การค้นพบดังกล่าวนี้ของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกผิดหวัง เศร้าเสียใจกับการเสียชีวิตของผู้คนน้อยลง ปล่อยวางกับหลายๆเรื่องที่ต้องเสื่อมลงมากขึ้น

เมื่อชีวิตเป็นเช่นนั้นแล้วเหตุใดผู้คนยังคงไม่ปล่อยวางกับหลายๆสิ่งที่แท้จริงแล้วเป็นเพียงแค่เปลือกนอกดังนั้นผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าจึงอยากถ่ายทอดความเป็นจริงส่วนหนึ่งที่ผู้คนเข้าใจผิดเป็นส่วนใหญ่เกี่ยวกับชีวิตผ่านรูปแบบงานศิลปะ โดยให้ประติมากรรมกระดูกเป็นเครื่องมือสื่อสาร

ความแปลกใหม่ของตัววัสดุทำให้ข้าพเจ้าสนใจที่จะลองผิดลองถูกในการจัดการกับมันลองควบคุมมันพยายามหาความเป็นไปได้ที่จะมาอยู่ในรูปแบบเนื้อหาแนวความคิดของข้าพเจ้าซึ่งทำให้ต้องใช้เวลาและความอดทนอย่างมาก ข้าพเจ้าต้องพบเจอกับอุปสรรคหลายๆอย่างตั้งแต่แรกเริ่มอย่างเช่นการรวบรวมวัสดุให้เพียงพอต่อการประกอบสร้าง การจัดการกับพื้นผิว การจัดการกับความแข็งแรง เป็นต้น

ข้าพเจ้าต้องพบกับปัญหาที่การประกอบสร้างของข้าพเจ้าไม่ได้ถูกคิดอย่างรอบคอบจึงทำให้ผลงานชิ้นที่สองเกิดอุบัติเหตุล้มลงมาพังหลังจากผ่านการประเมินได้หนึ่งเดือนทำให้ข้าพเจ้าต้องสร้างผลงานชิ้นที่สี่ขึ้นมาทดแทนในการส่งสรูป ด้วยผลงานชิ้นที่สองเป็นชิ้นที่ยืนและถูกออกแบบให้ดูเปราะบาง การประกอบสร้างที่ใช้กาวร้อนดดยไม่คำนึงถึงการเคลื่อนย้ายจึงทำให้ผลงานชำรุดเสียหาย ในผลงานชิ้นที่สองข้าพเจ้าจำเป็นต้องใช้วัสดุที่มีความแข็งแรงเข้ามาเสริมความแข็งแรงให้กับผลงานเพื่อไม่ให้ผลงานชำรุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

นางสาววิไลพร แซ่กือ. ***เส้นในทัศนศิลป์.*** (2014). [ออนไลน์]. (july,8,2017).จาก :
http://innovation.kpru.ac.th/

อสุภกรรมฐาน. (july,8,2017). [online]. จาก : http://www.larnbuddhism.com/grammathan/asupa1.html

หญิงสาวข้างบ้าน. (2560). [ออนไลน์]. (july,8,2017). จาก : http://www.tsood.com/contents/165830/

นพวรรณ สิริเวชกุล. (2549). ***ดังเพราะซาก.*** [ออนไลน์]. (july,8,2017). จาก :
http://www.manager.co.th/Entertainment/ViewNews.aspx?NewsID=9490000102951

ชลูด นิ่มเสมอ. 2534. ***องค์ประกอบศิลป์ของศิลปะ.*** กรุงเทพ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพผลงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่หนึ่ง

ชื่อผลงาน คำนึง

เทคนิค ประกอบกระดูก

ขนาด 50 x 60 x 72 เซนติเมตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่สอง

ชื่อผลงาน	ย่างก้าวสุดท้าย
เทคนิค	ประกอบกระดูก
ขนาด	65 x 110 x 174 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่สาม

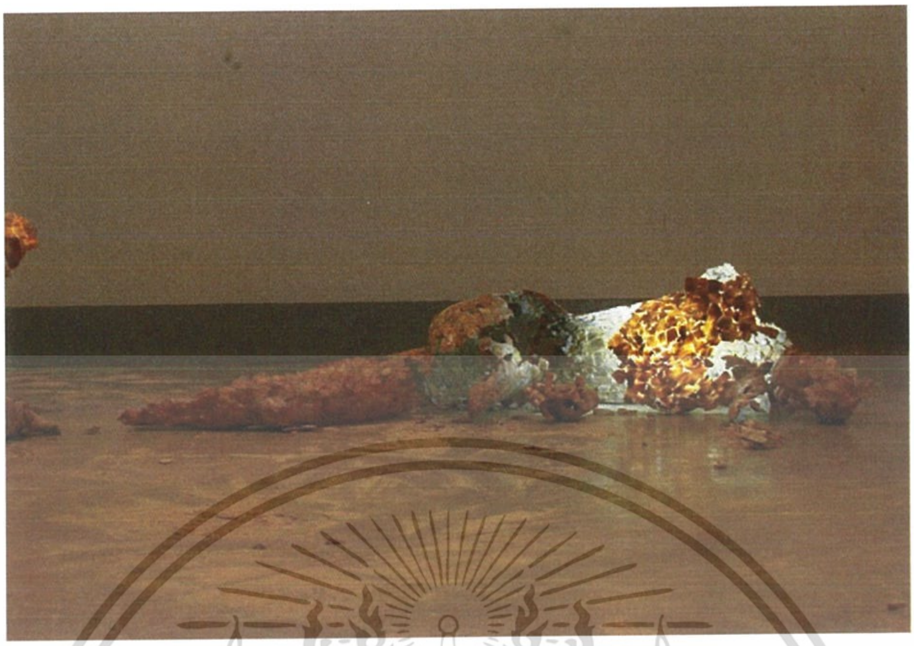

ชื่อผลงาน	ครั้งสดท้าย
เทคนิค	ประกอบกระดูก
ขนาด	26 x 120 x 32 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่สี่

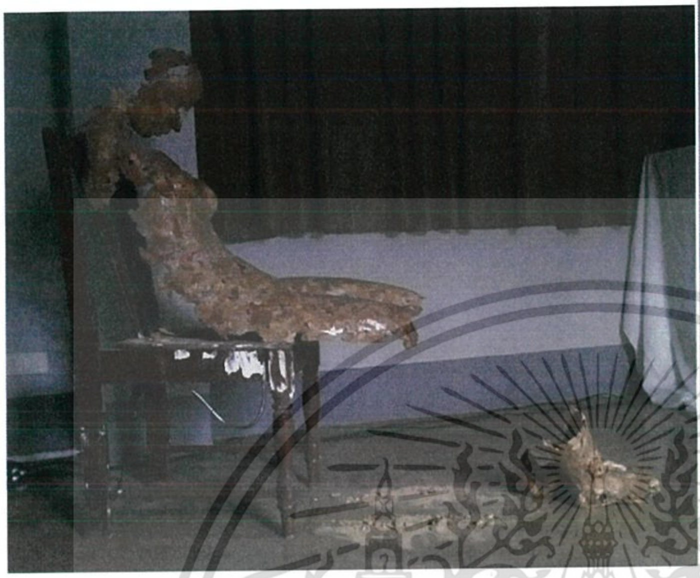

ชื่อผลงาน พื้นที่สุดท้าย

เทคนิค ประกอบกระดูก

ขนาด 35 x 108 x 120 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นาย พันธ์ศักดิ์ ธุรันตะวิริยะ
วัน เดือน ปีเกิด	31 มีนาคม 2538 ที่กรุงเทพฯ
ที่อยู่	572 ซอยอ่อนนุช 70/1 แยก 2 เขต ประเวศ แขวง ประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250
ประวัติการศึกษา	2553-2555 โรงเรียนบางกะปิ 2556-2560 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ สาขา วิชาประติมากรรม
การแสดงผลงาน	พ.ศ. 2556 ร่วมแสดงงานจิตรกรรม นิทรรศการ “สุโข สุขี” ณ หอศิลป์พระจอมเกล้าลาดกระบัง พ.ศ. 2557 รับรางวัลรองชนะเลิศอันดับสอง การแข่งขันเรือประดับไฟ ในหัวข้อ “สีสันแห่งสายน้ำ” การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2559 ร่วมแสดงศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 62 พ.ศ. 2560 ร่วมแสดงงาน “เทียนธรรมแดนศรัทธา” หอศิลป์กรุงเทพฯ bacc การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้